

EL TEMPS. — Pel baix Pirineu, comarques de Girona i curs inferior de l'Ebre fa bon temps, ja que el cel està serè o semi-núvol, amb vents fluxus del sector Nord.
Per la resta de Catalunya hi ha alguna nebulositat i es registren boires, principalment al pla de Lleida, Priorat i conca de Tremp.
La temperatura mínima ha tingut lloc a Núria, amb nou graus sota zero i existeix un espessor de 25 centímetres.

El Consell de Ministres d'ahir adoptà importants acords

Al cap de vuit dies

L'èxit aconseguit per LA CIUTAT ens obliga a manifestar d'una manera pública, el nostre agraïment als amics i lectors que, conseqüents en llurs afectes i sentiments, han estat des del primer moment al nostre costat, encoratjant-nos i prestant-nos llur escalaf de cada dia, tan necessari i convenient per als qui amb més espiritualitat que interès material, ens dediquem al periodisme.

En la confecció d'un diari com en tantes altres coses, hi ha sovint dificultats que, de moment, són insuperables però que a la llarga, si hom posa en la tasca de cada dia i en el pensament de cada instant, tota la voluntat i tot l'entusiasme, han d'ésser vençudes. És qüestió d'esperar. De saber esperar amb la fermesa dels homes que senten un ideal. Si avui el nostre diari no és encara allò que voldríem, no tota la culpa és nostra. Però l'acolliment cordialíssim que hem trobat ens obliga a fer tots els esforços possibles per tal que arribi a ésser el que mereix l'afecte fraternal amb què h' estab rebut. Tot és qüestió d'entrament per dir-ho en termes esportius. D'entrenament, constància i paciència. Hi ha una frase popular que diu: «no totes les figures maduren a l'agost».

A les nostres pàgines bateja un esperit progressiu. Mirem endavant i del passat ens interessen només les lliçons que n'hàgim pogut aprendre. El periodisme és això. Un seguit de superacions i de lluites per superar-les. Les lliçons del passat, el record dels mestres i companys caiguts, són un bagatge imprescindible per al periodista que sent de debò la seva professió i en ella hi posa la seva ànima. Un periodista que s'estima, no pot descomèixer el que han fet i l'estela que han deixat darrera d'ells, els seus mestres, que amb intel·ligència o audàcia han fet una obra, a costa, moltes vegades, d'inquietuds i privacions.

Es doncs per fer honor als que ho han posat tot al servei de l'ideal periodístic, que volem esforçar-nos a fer del nostre diari, una bandera ciutadana que es vegi tothora en mans del poble. D'aquest poble que ens presta el seu escalaf, al qual volem servir i al qual ens plau servir a mesura que les dificultats — hi ha tantes dificultats en totes les empreses humanes! — s'obstinen a entrembarcar-nos.

LA CIUTAT, amics, ha triomfat plenament. Això vol dir moltes coses. Però vol dir, sobretot, que tenim el deure inexcusable de continuar el camí iniciat encara que en ell s'hi trobin més punxes que roses.

DIU QUE DIUEN...

El senyor Sedó no vol ésser res. El senyor Sedó no aspira a cap càrrec. El senyor Sedó és un senzill soldat de «filas».

Però en certa casa de la Plaça de Catalunya, les actituds del senyor Sedó desperten fòndes inquietuds.

Abans, un article periodístic tenia prou força per a tombar un govern i anular un polític. Després, els governs i els polítics se'n reien dels articles periodístics, devinguts ineffectius.

Sembla que ara tornen els bons temps per a la premsa. Un article periodístic ha entrembarcat les aspiracions d'un polític català...

Llegim que potser serà ministre de la República el senyor Pérez Magdaleno.

I no podem estar-nos de somriure d'aquella manera.

Llegim que potser que ho sigui Pérez de Rosas.

I riem de bona gana.

També llegim que té probabilitats d'ésser-ho l'Emiliano Iglesias.

I la rialla se'n estronca...

El senyor Cirera i Voltà està queixós de l'interviu que varen fer-li a «El Mundo».

La troba tendenciosa... I amb el segell d'Acció Popular ha adreçat als diaris una rectificació que n'hi ha per llugar-hi cadifres.

Si comencem així, ja riurem.

La F. E. vol ressuscitar aquells Sindicats Lliures de tan dolorosa memòria.

Certs elements patronals volen, per la seva banda, ressuscitar aquella «Unió Patronal» que tants estralls va motllar.

Tot sigui per a la «paacificació de los espíritus».

El senyor Amigó Ferreras i el senyor Esteve Sala volen, celebren llargues conferències.

Hom suposa, que parlen de la «astemana gastronòmica» que s'aprova.

A la Lliga no troben la manera de situar-se.

Tot són vacil·lacions, equilibris, dubtes...

El pitjor és que el senyor Cambó ha amenaçat amb una altra conferència orientadora.

I, naturalment, l'esglai és general.

El Consell de Govern de Lliga Catalana ha fet pública una nota en la qual diu, entre altres coses, que Lliga Catalana està disposada a realitzar tots els esforços i sacrificis que calguin per a defensar íntegrament o en tota aquella part que sigui possible, el règim autònom de Catalunya.

Recomanem la lectura de «La Veu de Catalunya» d'un any enrera.

El senyor Pich i Pon ha recobrat, sobradament, el bon humor que havia perdut.

Val més així.

El Govern es dona per assabentat de la determinació del Tribunal de Garanties. — Es nomenarà un delegat militar del Govern a Catalunya, amb atribucions semblants a les del comandant Doval a Astúries

ABANS DEL CONSELL

Madrid, 20. — El Consell de Ministres es celebra a la Presidència a tres quarts d'una de la tarda i a tres quarts de la tarda el ministre d'Estat i Marina, senyor Rocha, abandonà la reunió ministerial. Digué que marxava cap a Toledo per tal d'assistir al banquet que els congressistes de premsa llatina celebraven en aquella ciutat.

A preguntes dels periodistes sobre si s'ha acordat de tractar de la qüestió de Catalunya, respongué afirmativament, però com que el President del Consell era el que entenia en aquest afer, segurament a la sortida donaria una referència.

La reunió acabà a la una de la tarda.

REFERENCIA VERBAL

El ministre de Comunicacions facilità una referència verbal després de lluitar la nota oficial. Segons les seves manifestacions, en el Consell s'havia acordat a la petició dels transportistes d'abolir el sentit de donar fins al primer de març pròxim la implantació del legislatiu sobre la matèria.

Digué també que els ministres havien estudiat una proposta de reducció d'Assistències, però que no considerava oportú donar-la a conèixer fins que fos sotmesa dita relació a la signatura del President de la República.

El ministre d'Estat —següent dient el senyor Jalón— ha abandonat el Consell moments abans per tal d'anar a Toledo amb motiu del XII Congrés de Premsa Llatina.

També donà compte d'haver estat aprovada la redacció d'un decret pel qual es crea una Junta de valoración que entengui en la revisió de motius dels passats successos. L'esmentada Junta ho estudiarà per tal d'indemnitzar tots els propietaris de tot gènere de vehicles utilitzats pel Govern.

Després han tractat extensament dels problemes d'Astúries i Catalunya per tal d'arranjar-los. De primera intenció s'ha nomenat una inspecció per a cada una de les auditories de tota Espanya i, a més, hom procedirà a la designació d'un delegat militar del Govern amb atribucions semblants a les del comandant Doval a Astúries. Aquests delegats seran nomenats paulatinament.

El Consell ha estudiat igualment un decret que s'ultimarà aviat respecte a la incontinència de l'ordre públic a Catalunya.

El senyor Jalón donà compte als periodistes que una comissió de ministres de carbó d'Astúries ha dirigit al Govern un document amb

EL TEMPS

tingui semblants facultats a la regió autònoma. Tindrà les mateixes atribucions.

El senyor Lerroux confirmà el nomenament de governador de Biscaia, que ha recaigut en el senyor Marcellí Rico, del qual ha dit que és un dels millors governadors que ha tingut la República.

—Han estat designades les persones que han d'ocupar els alts càrrecs del ministeri de la Guerra?

—No. En canvi, ha estat nomenada la persona que ha d'ocupar la Direcció General de Presons, que no recordo qui és.

Per últim, el ministre de Comunicacions digué que havia conegut el Govern una comunicació rebuda pel President de les Corts en la qual hom sollicita que sigui nomenada una comissió especial que entengui en les comunicacions marítimes.

El Govern s'ha donat per assabentat de la determinació presa pel Tribunal de Garanties Constitucionals per tal d'entendre en la querrel·la contra els ex-consellers de la Generalitat de Catalunya.

També el ministre d'Agricultura ha fet una exposició del pleit dels pellers d'Extremadura i el Govern ha pres molt bona nota d'afer tan important.

DIU EL CAP DEL GOVERN

A dos quarts de dues de la tarda abandonà el seu despatx el cap del Govern i digué als informadors:

—Suposo que el ministre de Comunicacions us haurà detallat tot l'ocorregut a la reunió ministerial, perquè no és cosa que jo dirigeixi el Consell i prengui nota de tot el que es tracta i quins acords es prenen.

Ha estat nomenat —afegeix— el senyor Onofre Sastre inspector de les auditories de divisió de tot Espanya, especialment de Catalunya. Aquest nomenament té per objecte que dit magistrat del Suprem estudiï els problemes i conflictes que hi ha a les esmentades auditories plantejats i els resolgui. Ara us explicareu per què Onofre Sastre no anà a prendre possessió a Astúries del càrrec de governador general d'Astúries.

El Ministeri de la Guerra —següent dient— s'ha acordat nomenar un delegat especial a Catalunya, que, igual que el comandant de la guàrdia civil senyor Doval a Astúries,

Grolieres

L'elegància espiritual de «Informaciones»

Un grup d'intel·lectuals espanyols ha signat un document que fa referència a la detenció del senyor Aznar. «Informaciones», el diari d'en March, amb aquella elegància que el caracteritza, adreça un seguit de grolieres damunt els intel·lectuals alludits...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursil. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre».

«Estómagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirante vulgar, traidor al Estado, pequeño y mequino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Cualquiera diría que se ha llevado el asunto a una jurisdicción que está a cargo de simpatizantes con la Generalidad de Cataluña».

«Pues que, ¿no sabe todo el mundo lo que es el Tribunal de Garantías? Si los señorados defienden la competencia de esa jurisdicción, no es porque esperen de ella un trato de favor, sino porque es la que les corresponde y la que debe mantenerlos por el rango civil de la República».

Emiliano Iglesias, futur ministre de Marina?

Copiem de «El Noticiero» d'ahir: «Se dice que el próximo domingo llegará a nuestra ciudad el diputado a Cortes y jefe de la minoría radical en el Parlamento, don Emiliano Iglesias, cuyo nombre ha sonado como futuro ministro de Marina.»

«Los comerciantes e industriales que anuncian en los periódicos llamados de izquierda, que son tribunales de demagogia, traicionan inconscientemente los intereses de su clase y los suyos propios, puesto que contribuyen a sostener instrumentos de propaganda alarmista, creadores de un ambiente de desasosiego público, adverso a la vida pacífica de los negocios».

«La vida pacífica de los negocios... Heus ací, condensat, en poques paraules, el programa i l'ideari de les dretes!»

«El viatge de Schuschnigg a Roma»

AHÍ SORTI DE ROMA Roma, 20. — Per a aquesta nit està fixada la sortida del canceller Schuschnigg, després de les converses que ha celebrat amb Mussolini.

Ciutat del Vaticà, 20. — El Papa ha rebut avui en audiència al canceller austríac, Schuschnigg, el qual després ha passat a saludar el cardenal secretari d'Estat.

Schuschnigg també ha visitat el cadàver del cardenal Gasparri, en la seva capella ardent.

«LA NACIÓN» vol protegir els obrers

«La Nación» té una dèria... Vol recollir els «oprobriats obreros» que queden «abandonados» després del moviment. I, desinteressadament, vol recollir-los en els Sindicats que organitzen «El Frente Español».

«Però el temps «La Nación». Els obrers de Catalunya no cauran al parany. El record dels tràgics «Sindicats Lliures» és encara massa viu en la memòria del nostre proletariat per a pensar en ressuscitar coses passades.»

El dictador Machado a bord d'un vaixell de la creu gammada, camí del país de Mussolini

Santó Domingo, 20. — L'ex-president de Cuba senyor Machado, després d'acomodar-se dels seus amics, ha embarcat a bord d'un vaixell alemany, amb direcció a Europa.

Malgrat no haver fet declaracions el senyor Machado, hom suposa fonamentadament, que desembarcarà a Alemanya des d'on marxarà a Itàlia a fi d'establir en aquest país la seva residència.

Acompanyen a l'ex-president cubà cinc persones, entre elles tres senyores.

L'elecció de President del Tribunal de Garanties

Madrid, 20. — Ha estat presentada a la Mesa de la Cambra una proposició incidental que diu el que segueix:

«Los diputados que subscriben tienen el honor de proponer al Congreso que se sirva, en cumplimiento del artículo segundo de la Ley orgánica del Tribunal de Garantías, acordar que se proceda a la urgente elección del Presidente de dicho organismo por renuncia del que desempeña, tanto más indispensable en el momento en que dicho Alto Tribunal ha de entender en los procesos derivados del grave movimiento de Cataluña.»

El governador general d'Irlanda no accepta una invitació del rei Jordi

Dublin, 20. — Mr. Donal Buckley, governador general de l'Estat Lliure d'Irlanda, ha rebutjat la invitació del rei Jordi per assistir al casament del seu fill, el duc de Kent, amb la princesa Marina de Grècia.

Un comentari Les coses al seu lloc

Alguns diaris de Madrid no troben bé que la causa contra els Consellers de la Generalitat hagi estat passada al Tribunal de Garanties.

I als comentaristes que maliciosament hi fan, hi oposa un diari republicà madrileny la següent consideració:

«Cualquiera diría que se ha llevado el asunto a una jurisdicción que está a cargo de simpatizantes con la Generalidad de Cataluña».

«Pues que, ¿no sabe todo el mundo lo que es el Tribunal de Garantías? Si los señorados defienden la competencia de esa jurisdicción, no es porque esperen de ella un trato de favor, sino porque es la que les corresponde y la que debe mantenerlos por el rango civil de la República».

«El viatge de Schuschnigg a Roma»

AHÍ SORTI DE ROMA Roma, 20. — Per a aquesta nit està fixada la sortida del canceller Schuschnigg, després de les converses que ha celebrat amb Mussolini.

Ciutat del Vaticà, 20. — El Papa ha rebut avui en audiència al canceller austríac, Schuschnigg, el qual després ha passat a saludar el cardenal secretari d'Estat.

Schuschnigg també ha visitat el cadàver del cardenal Gasparri, en la seva capella ardent.

«LA NACIÓN» vol protegir els obrers

«La Nación» té una dèria... Vol recollir els «oprobriats obreros» que queden «abandonados» després del moviment. I, desinteressadament, vol recollir-los en els Sindicats que organitzen «El Frente Español».

«Però el temps «La Nación». Els obrers de Catalunya no cauran al parany. El record dels tràgics «Sindicats Lliures» és encara massa viu en la memòria del nostre proletariat per a pensar en ressuscitar coses passades.»

El dictador Machado a bord d'un vaixell de la creu gammada, camí del país de Mussolini

Santó Domingo, 20. — L'ex-president de Cuba senyor Machado, després d'acomodar-se dels seus amics, ha embarcat a bord d'un vaixell alemany, amb direcció a Europa.

Malgrat no haver fet declaracions el senyor Machado, hom suposa fonamentadament, que desembarcarà a Alemanya des d'on marxarà a Itàlia a fi d'establir en aquest país la seva residència.

Acompanyen a l'ex-president cubà cinc persones, entre elles tres senyores.

L'elecció de President del Tribunal de Garanties

Madrid, 20. — Ha estat presentada a la Mesa de la Cambra una proposició incidental que diu el que segueix:

«Los diputados que subscriben tienen el honor de proponer al Congreso que se sirva, en cumplimiento del artículo segundo de la Ley orgánica del Tribunal de Garantías, acordar que se proceda a la urgente elección del Presidente de dicho organismo por renuncia del que desempeña, tanto más indispensable en el momento en que dicho Alto Tribunal ha de entender en los procesos derivados del grave movimiento de Cataluña.»

El governador general d'Irlanda no accepta una invitació del rei Jordi

Dublin, 20. — Mr. Donal Buckley, governador general de l'Estat Lliure d'Irlanda, ha rebutjat la invitació del rei Jordi per assistir al casament del seu fill, el duc de Kent, amb la princesa Marina de Grècia.

«LA NACIÓN» vol protegir els obrers

«La Nación» té una dèria... Vol recollir els «oprobriats obreros» que queden «abandonados» després del moviment. I, desinteressadament, vol recollir-los en els Sindicats que organitzen «El Frente Español».

«Però el temps «La Nación». Els obrers de Catalunya no cauran al parany. El record dels tràgics «Sindicats Lliures» és encara massa viu en la memòria del nostre proletariat per a pensar en ressuscitar coses passades.»

El dictador Machado a bord d'un vaixell de la creu gammada, camí del país de Mussolini

Santó Domingo, 20. — L'ex-president de Cuba senyor Machado, després d'acomodar-se dels seus amics, ha embarcat a bord d'un vaixell alemany, amb direcció a Europa.

Malgrat no haver fet declaracions el senyor Machado, hom suposa fonamentadament, que desembarcarà a Alemanya des d'on marxarà a Itàlia a fi d'establir en aquest país la seva residència.

Acompanyen a l'ex-president cubà cinc persones, entre elles tres senyores.

L'elecció de President del Tribunal de Garanties

Madrid, 20. — Ha estat presentada a la Mesa de la Cambra una proposició incidental que diu el que segueix:

«Los diputados que subscriben tienen el honor de proponer al Congreso que se sirva, en cumplimiento del artículo segundo de la Ley orgánica del Tribunal de Garantías, acordar que se proceda a la urgente elección del Presidente de dicho organismo por renuncia del que desempeña, tanto más indispensable en el momento en que dicho Alto Tribunal ha de entender en los procesos derivados del grave movimiento de Cataluña.»

La conferència naval de Londres

Londres, 20. — A la sortida de la conversació que sir John Simon ha celebrat amb el delegat japonès, Matsudaira, es declara als cercles oficials angleses que les negociacions navals no han quedat trencades a pesar de la negativa japonesa de subscriure el principi que era la base de la proposició transaccional d'Anglaterra.

D'aquesta entrevista resulta que el Japó refusa la suggestió anglesa per la qual els signants de l'acord naval eventual es comprometrien a comunicar el seu programa de construccions navals.

El Japó considera que la concessió d'una paritat de principi no pot acompanyar disposicions encaminades a mantenir una desigualtat de fet. Per tant, el tractat de Washington ha d'ésser considerat caducat, definitivament.

No obstant, s'ha decidit prosseguir les entrevistes per tal de concloure un acord que no es refereix a la paritat. És té la intenció de constituir una entesa qualitativa per la qual cosa els contractants fixarien el tonatge màxim de cada tipus.

Les delegacions anglesa i japonesa es reuniran demà a fi de discutir, en detall, la resposta nipona i mirar quines són les possibilitats d'entesa que puguin subsistir.

Mentrestant, els anglesos, celebraran una entrevista amb els nord-americans.

Els Estats Units hauran de pronunciar-se sobre la possibilitat d'arribar a un acord amb Anglaterra per tal de mantenir entre les dues marines el coeficient 5 amb relació a la marina de guerra japonesa.

Això condueix implícitament a anexionar a aquest projecte una clàusula que permeti passar el coeficient en el cas en què les construccions del Japó, no signant, excedís la proporció que li fou fixada a Washington.

«LA NACIÓN» vol protegir els obrers

«La Nación» té una dèria... Vol recollir els «oprobriats obreros» que queden «abandonados» després del moviment. I, desinteressadament, vol recollir-los en els Sindicats que organitzen «El Frente Español».

«Però el temps «La Nación». Els obrers de Catalunya no cauran al parany. El record dels tràgics «Sindicats Lliures» és encara massa viu en la memòria del nostre proletariat per a pensar en ressuscitar coses passades.»

El dictador Machado a bord d'un vaixell de la creu gammada, camí del país de Mussolini

Santó Domingo, 20. — L'ex-president de Cuba senyor Machado, després d'acomodar-se dels seus amics, ha embarcat a bord d'un vaixell alemany, amb direcció a Europa.

Malgrat no haver fet declaracions el senyor Machado, hom suposa fonamentadament, que desembarcarà a Alemanya des d'on marxarà a Itàlia a fi d'establir en aquest país la seva residència.

Acompanyen a l'ex-president cubà cinc persones, entre elles tres senyores.

L'elecció de President del Tribunal de Garanties

Madrid, 20. — Ha estat presentada a la Mesa de la Cambra una proposició incidental que diu el que segueix:

«Los diputados que subscriben tienen el honor de proponer al Congreso que se sirva, en cumplimiento del artículo segundo de la Ley orgánica del Tribunal de Garantías, acordar que se proceda a la urgente elección del Presidente de dicho organismo por renuncia del que desempeña, tanto más indispensable en el momento en que dicho Alto Tribunal ha de entender en los procesos derivados del grave movimiento de Cataluña.»

El governador general d'Irlanda no accepta una invitació del rei Jordi

Dublin, 20. — Mr. Donal Buckley, governador general de l'Estat Lliure d'Irlanda, ha rebutjat la invitació del rei Jordi per assistir al casament del seu fill, el duc de Kent, amb la princesa Marina de Grècia.

DE MADRID ESTANT

DEBAT EN PORTA

LA FIXACIÓ DE JURISDICCIONS

(Crònica del nostre redactor especial a Madrid, Alard Prats)

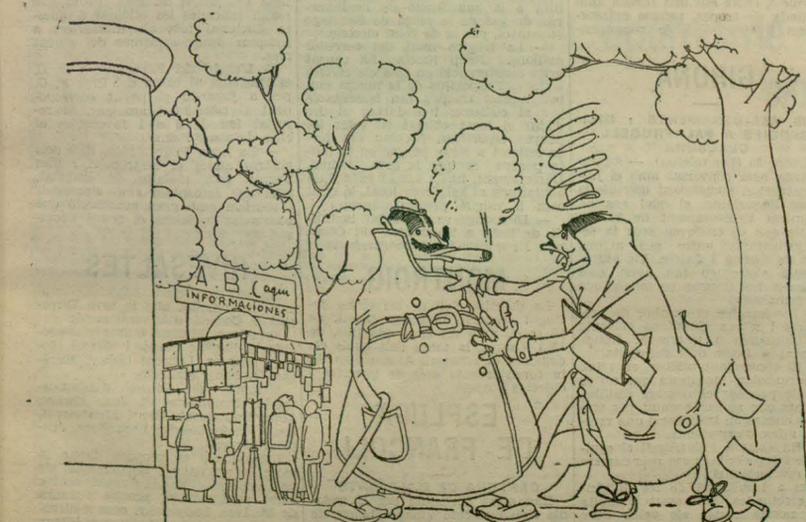
Amb alarma i expectació a un temps, venia seguint l'opinió pública els possibles rumbos del Tribunal de Garanties Constitucionals, davant el problema de competència o incompetència per tal de jutjar el President i els consellers de la Generalitat de Catalunya. Sobretot en els medis polítics i en aquells altres on es segueixen amb escrupolós estudi les qüestions jurídiques, aquesta qüestió arriba a apassionar. La sentència de l'alt Tribunal de la República per la qual declara la seva competència legal per tal de jutjar els encartats ha estat con-

siderada amb un encert i un acord just dels membres de l'esmentat Tribunal, per quants sectors estimen que la Llei en cap moment ni per cap raó no pot deixar d'ésser emparada i atesa en els seus fonaments imperatius.

En els sectors extremistes de dreta és freqüent oír criss estentoris que proclamen, en nom d'un sentit conservador, quelcom que és enorme. Levant revolucions i aquesta Llei és massa jurídica!

Aquesta jurisdicció és la que ens perd. Comença la por per la possible pèrdua d'una suposada victòria. Veus rancioses i agressives contra la jurisdicció i les seves atribucions. Abans les preferien amb gran ardent, elements de les extremes esquerres. Que es faci el que s'hagi de fer i després ja es faran les lleis. Però aleshores no hi havia lleis amb força i legitimitat del país. No s'atengué els imperatius de la jurisdicció, no obstant. Però ara una legalitat legítima, fins i tant que per mitjans legítims no sigui derogada, està en peu i cal acatar-la. I el que ha de donar exemple d'aquest acatament, lent prevaldre els principis de les Llei és el propi Govern. El decòrum de l'Estat així ho exigeix. Contra un torb revolucionari l'Estat no pot esgrimir més que la Llei. Els recursos coactius de la Llei han d'ajustar-se escrupolosament. Altra actitud seria descendir al nivell de la facció i facciosament sostenir una baralla amb els que la presentin.

Temes d'aquesta entitat mouen les consciències jurídiques i les converses als passadissos del Congrés i en les mateixes reunions de les minories parlamentàries. En algunes d'aquestes la radicalitat s'ha debatut més concretament i no ha acabat el debat una qüestió important: la immunitat dels diputats. Un considerable sector de la Cambra sosté que constitucionalment no caduquen les prerrogatives de la immunitat parlamentària fins dintre de l'estat de guerra. El problema serà tractat aquesta mateixa setmana al Saló de Sessions. Amb aquest motiu es discutirà la situació en què es troben bastants diputats que molts consideren com a anòmal i desprovista de la mínima assistència legal

—Caram quina sorpresa! No ens havíem vist des dels temps de la dictadura! (Per Bartolomé)

A. ROVIRA I VIRGILI

COMERCIAL FINANCES

LA BORSA

Impressió Els Deutes de l'Estat, segueixen un ritme de millor sosteniment. Les obligacions de la Generalitat, Diputacions, Provincials i Municipals, sostingudes.

Bors del mati Nord, 53'40, 53'15; Alacant, 41'80, 41'85, 41'80; Andalus, 13'25, 13'15; Colònia, 45'85; Explosius, 111, 110'60, 110'75; RIF, 57'65, 57'25; Asland, 61'00, Chade, 35'4, 35'6, 35'45'50; Filipines, 300.

paritat; Chade D, 70'60, paritat; Chade E, 70'00, paritat; Filipines, 305, paper; Explosius, 110'25, 110'50; Sotellana d'Electricitat, 72'00, paritat; Marroc 5 per 100, 84'00, paritat.

CANVIS DE MONEDES

Table with exchange rates for various currencies: Lliures, Francs, Dolars, etc.

Borsa de la tarda

Nord, 53'00, 52'95, 53'35, 53'30; Alacant, 41'60, 41'45, 42'00, 41'95; Andalus, 13'00; RIF, 57'25, 57'65, 57'50; Petroleus, 6'00; Agües, 17'45; Plats, 14'50; Explosius, 110'00, 109'75; Felgueres, 35'00; Chade, 35'4.

Borsa oficial

Alacant, 41'45, 42'00; Chade, 35'9.

Deutes de l'Estat

Table of government debt securities: Interior 5%, Perp. Ext. 4 1/2%, Amort. 5%, etc.

RESUM GENERAL DE PESSETES NOMINALS NEGOCIABLES

Table of negotiable nominal securities: Obligacions industrials, Obligacions d'Estad, etc.

Obligacions industrials

Table of industrial bonds: Aplicacions Elec., Asland, etc.

Gran Teatre Liceu

Demà, a les 9. INAUGURACIO DE LA TEMPORADA. Primera representació de: Boris Godunoff

TEATRE ROMEO

Temporada catalana animada per l'Empresaria FERNANDEZ i BUR-GAS. Director d'escena: CARLES CAPDEVILA

La Plaça de Sant Joan

La comèdia que plau a tothom. L'èxit més gran de Josep Maria de Sagarra. Interpretació qualificada com inimitable.

Teatre Poliorama

Temporada oficial de TEATRE CATALA. Avui, tarda, a les 5'15: FOC NOU

Gran Teatre Espanyol

Avui, dimecres, tarda i nit, NO HI HA FUNCIO per tal de donar lloc als assaïes de AQUESTA NIT I MAI MES

Coliseu Pompeia

Travessera, 112 - Telèfon 73331. Gran Companyia Catalana. Director artístic: Avel·lí Artís

VALENTINA

Tres actes bellíssims de Soldevila. Les millores ballades a UNA PESSETA. L'obra que veurà tot Barcelona

Teatre Novetats

Gran Companyia Lirica de LLUIS CALVO. Avui, dimecres, tarda, localitat a 80 cèntims: LA MASCOTA

Teatre Apolo

Companyia catalana CASALS - CLAPERÀ. Avui, dimecres, tarda, popular: L'ASSASSINAT DEL CARRER 42

Teatre Barcelona

Companyia LOPEZ HENRIDA - ASQUERINO. Avui, dimecres, tarda, a un quart de sis: UN MARIDO IDEAL

Principal PALACE

Companyia de revistes de MARGARIDA CARBAJAL. Director-gerent: LLUIS CAMPUA. Avui, dimecres, tarda i nit, no hi haurà funció

ESPECTACLES PUBLICS

TEATRE COMIC

Gran Companyia de Revistes Primeríssima vedette: MARGARIDA DEL CASTILLO. Avui, nit, a les 10'15. DEBUT de la Companyia. ESTRENA de la història còmica arribada en 3 actes de Vela, Sierra i mestre Guerrero: Las insaciables

FANTASIO

Avui, tarda, a les 4 i nit, a les 10: PATHE JOURNAL: REVISTA FEMINA; EL LOBO FEROZ (dibut en colors). Gran exit d'Alady i Lepe en: ¡VIVA LA VIDA!

COLISEUM

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: REVISTA PARAMOUNT. L'expressant matx per al campionat mundial, entre CARNERA - BAER I Volando hacia Rio Janeiro amb Dolores del Rio i Gene Raymond.

CINEMES

Cinema PARIS

Tarda, 4'30. Nit, 9'45. REVISTES NIT: FEMINA. Exit de l'atractiu film: EL MISTERIO DEL CASTILLO DE TEROCKY

SALONS CINAES

TIVOLI. - 4 tarda i 10 nit: LA CASA DE RUTHSCHELD (George Arlis, Boris Karloff, 4'05 i 6'10 tard i 10'50 nit).

VARIETATS

Fronto Principal Palace

Avui, tarda, a les 4'15: LIZARRAGA I MAQUEDA contra GUISASOLA - ALBERDI. Nit, a les 10'15: GURUCEAGA - GUILLEMERON contra CAYLATA II - CAYLATA I - GOITIA.

Fronto Novetats

Avui, dimecres, tarda, a les 4: AZUREMENDI contra GALLARITA II - CAMPOS. Nit, a les 10'15: QUINTANA IV - JAUREGUI contra AMORIBIETA - PASAY. - Detalls per cartells.

EDEN CONCERT

Nova empresa Grandios exit de la Companyia d'Espectacles Privats: Avui, la picardia en un acte: E. T. P. MUCHO MAS QUE VORONOFF

ESPECTACLES PER A AVUI

Avui, a les 10'15: EL MARE DELS ALDERS. Tarda, a les 4: LA PLACA DE SANT JOAN. Tarda, a les 10'15: EL MARE DELS ALDERS.

TERRES DE LLENGUA CATALANA

LLEIDA

ALLIBERAMENT i RECLAMACIO D'INNS EMPRESONATS i MESTRES A BORGES BLANQUES i INCENDIS i FESTES MILITARS

REUS

EXIT DE «LA CIUTAT» I LES PUGES: BALL AL T. ANIE BARTRINA i ECONOMIES A L'ERARI i ENLLENAMAT PUBLIC i LA MORT DE NICOLAU MES BALLS

SANT FELIU DEL LLOBREGAT

NOTES DIVERSES El diumenge, dia 11 de l'actual, se celebrà una sessió a profit de la Creu Roja d'aquesta ciutat, recaptant-se en les diverses taules pedretes la quantitat de 700 pessetes.

Generalitat

Table of Generalitat accounts: Ajustaments, Badalona, Barcelona, etc.

Antigues Diputacions

Table of former provinces: Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona, València.

Juntes d'Obres Públiques

Table of public works committees: Port Barcelona, de Gijón, de Sevilla, etc.

Valors amb garantia de l'Estat

Table of state-guaranteed values: Banc Hip., d'Esp., etc.

Valors que es cotitzen com estetes públiques

Table of public securities: Banc Hip., d'Esp., etc.

Gas i Electricitat

Table of gas and electricity: Agües de novaça, Agües de València, etc.

Resum de pessetes nominals negociables

Table of negotiable nominal securities: Interior 5%, Exterior 5%, etc.

Canvis de valor

Table of value changes: Obligacions d'Estad, Obligacions industrials, etc.

Resum de pessetes nominals negociables

Table of negotiable nominal securities: Interior 5%, Exterior 5%, etc.

SANT ADRIA DEL BESOS

DETINGUTS NOVAMENT Abir al mati, el guàrdia municipal Toribio Cuervo, atenen ordres superiors, va seguir les causes de l'alcaldia senyor Francesc Michel Jové, dels consellers Mateu Viura, Francesc Abril i Pere Manya i les dels cap de cap de l'extingit senyor Bernat, a tots els quals hom els diria avinent que al mitjà d'extingir de presentar a la Casa Consistorial, on la Guàrdia Civil de Badalona faria efectiva la seva nova detenció.

CASSA DE LA SELVA

CORRESPONSAL EMPRESONAT Es troba detingut a la presó Model de Barcelona el senyor Arreguó Roura Tumen, actiu corresponsal en aquest poble de la premsa barcelonina.

QUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

LA MASCOTA

Gran exit d'interpretació. Nit, a les 9'45: EL BEBEUZO i els socorsos exit del mestre Penella.

Curro Gallardo

Formidable triomf de l'autor i llurs intèrprets, P. Hertzog, R. Mayral, Trini Avel·lí, Ruiz Paris i Segura. - Despatx a Comptaduria.

TEATRE APOLO

Companyia catalana CASALS - CLAPERÀ. Avui, dimecres, tarda, popular: L'ASSASSINAT DEL CARRER 42

Les mares dels altres

Diumenge vinent tindran lloc diversos actes a honor d'aquesta guarnició, entre ells una revista amb desfilada de tropes, ranxos extraordinaris i distribució de recompenses.

LA MASCOTA

Gran exit d'interpretació. Nit, a les 9'45: EL BEBEUZO i els socorsos exit del mestre Penella.

Curro Gallardo

Formidable triomf de l'autor i llurs intèrprets, P. Hertzog, R. Mayral, Trini Avel·lí, Ruiz Paris i Segura. - Despatx a Comptaduria.

TEATRE APOLO

Companyia catalana CASALS - CLAPERÀ. Avui, dimecres, tarda, popular: L'ASSASSINAT DEL CARRER 42

Les mares dels altres

Diumenge vinent tindran lloc diversos actes a honor d'aquesta guarnició, entre ells una revista amb desfilada de tropes, ranxos extraordinaris i distribució de recompenses.

LA MASCOTA

Gran exit d'interpretació. Nit, a les 9'45: EL BEBEUZO i els socorsos exit del mestre Penella.

Curro Gallardo

Formidable triomf de l'autor i llurs intèrprets, P. Hertzog, R. Mayral, Trini Avel·lí, Ruiz Paris i Segura. - Despatx a Comptaduria.

TEATRE APOLO

Companyia catalana CASALS - CLAPERÀ. Avui, dimecres, tarda, popular: L'ASSASSINAT DEL CARRER 42

Les mares dels altres

Diumenge vinent tindran lloc diversos actes a honor d'aquesta guarnició, entre ells una revista amb desfilada de tropes, ranxos extraordinaris i distribució de recompenses.

LA CIUTAT E L'element polític i trocés de la Premsa

EDITORIAL LLIBERTAT S. A. Redacció i Administració: RONDA UNIVERSITAT, 25. Telèfon 21122. Impremta: TALLERS NUM. 47. Telèfon 14448. PREUS DE SUBSCRIPCIO Barcelona, un mes 250 otes. Fora, un trimestre 750 » America Llatina i Portugal un trimestre 9 » Països Unió Postal, un trimestre 15 » Altres països, 1 trimestre 25 »

Angel Ossorio, des de «La Vanguardia», s'interessa per demà de Catalunya

«Demasiado comprendo que ciertos motivos de índole profesional, limitan hoy mi libertad de expresión en lo que se refiere al drama político catalán. Pero no sé estar de espaldas a ella por ninguna consideración de orden personal. Hace treinta años me interesé cuando yo me acordaba de la política catalana, y me acuerdo de ella en estos momentos de indecisión y angustia. ¿Qué hacer en Cataluña y con Cataluña? Para muchas gentes, Cataluña lo ha perdido todo y no es ya hora de ocuparse de autonomías ni de Estatutos, sino de volver a los viejos caminos, a la política centralizadora, como sanción de una política torpe. En embargo, esa sería la táctica más equivocada y perniciosa que puede ser concebida. Un arraigado sentimiento de la propia personalidad política de Cataluña en constante debate con la unidad española desde que ésta se realiza. La política dura y es, a veces, sinuosa y hábil; a veces, exaltada y guerrera. Toma las formas de los tiempos nuevos en el primer tercio del siglo XIX y ya ninguna catalana piensa en brocas armadas, sino en el renacimiento artístico y tradicional, literario y científico. Hace cuarenta años se insinúa una noble lucha política, con modos y maneras, aunque con cierto desprecio de la Historia, examinada parcialmente por cada uno de los conservadores. Las personalidades de ultranza, su pueblo se encuentra intacto, como antes del Compromiso de Caspe, y cuantos compatriotas que en el momento de la fundación del país, no son sino catalanes de la decadencia. Para los unitarios castellanos, la historia del Compromiso de Caspe y todo lo anterior no cuenta. Mas, aun con ese error y todo, los cuarenta años del dilago político no son perdidos. Las personalidades más destacadas del catalanismo comprenden y proclaman que es absurda la concepción de una Cataluña monárquica en la península ibérica. Por su parte, en Castilla se abre camino un nuevo sentimiento; fuerte núcleo de elección política, el núcleo de Barcelona se realiza un acto de compenetración fraternal cuando cae la dictadura de Primo de Rivera; en los centros catalanes y en las publicaciones honradas se presta atención respetuosa a la producción ca-

«Heraldo» de Madrid i els «Diario de Barcelona» judica la política de es esquerres

«Las derechas acaban de los republicanos de centro y de izquierda de haber participado en la revolución de octubre. La única tribuna libre, dado el estado de guerra, para los acusados era la parlamentaria. ¡Ah! Pero, insensatamente, querían prohibir la entrada en el Parlamento. Al cabo se impone, no el buen sentido de las derechas, sino el buen sentido constitucional, y los republicanos de centro y de izquierda iniciaron en la Cámara la demostración de que no han participado en el movimiento revolucionario. Después del discurso del señor Gil Robles queda la rectificación de los señores Mauri y Martínez Barrio para dejar perfectamente aclarada su conducta. Y ahora las derechas se indignan por la duración del debate político. Es decir, que para acusar han podido esperar, y para oír, los acusados unas cuantas horas les parecen excesivas. De donde se deduce que lo que les indigna no es la posibilidad de que los republicanos hayan participado en la revolución, sino la seguridad de que tiene que demostrarse todo lo contrario. Contra nuestro deseo, ateniéndonos, sin embargo, a la realidad de los hechos, hemos hablado de acusadores y acusados. Pero reconocemos también que los republicanos a que nos referimos han dado ocasión a que el problema se plantee en tan ásperos términos. Debemos bastarles que se les acusara para no resignarse a la actitud de acusados que se defienden. La condición impuesta por las derechas de que se les acusara en la Cámara hubiera aceptado en modo alguno. Debieron presentarse en la Cámara e intervenir en los debates haciendo un pronunciamiento claro y expeditivo. Pero, sencillamente, «Responderemos a ellos cuando ustedes quieren, sino cuando a nosotros nos parezca». ¿Denuncia en regla contra ellos? Ninguna. ¿Por qué, pues, creerse en la obligación de dar explicaciones, de contestar los cargos que cariñosamente se les hacen?»

LA ÚLTIMA CRISIS. Dos con y dos sin tringueras o aquí no hay igualdad ni fraternidad. (De «Heraldo»)

Els catòics de Mèxic ja poden estar contents: tenen la simpatia d'«El Matí»

«Els nostres germans de terres mexicanes tornen a ésser objecte de persecució. No és que durant els últims temps n'hagin estat lliures, puix que les lleis vengueren els han estat aplicant la persecució ha tingut recrudesciments insospitats, ja que els que exercien no arriben a la categoria de catòics, sinó que són catòics i que poden comptar amb el suport de les autoritats i jerarquia eclesiàstica i reaccionària cada dia més, com en la persecució a favor de l'Església catòlica. Estats aproximats una a altres per tant corrents universals com avui predominen, els pobles procedeixen a les intervencions. Com quan es presenten casos vergonyosos com aquest del setarisme mexicà, que no comporta a dins el país l'exercici militar d'aquelles que són les causes de justícia. Nosaltres no ens posem a referir-nos per a res als problemes interiors de Mèxic; però sí que ens cal esperar que aquest país pugui arribar a l'exterior, i així ha estat a hores d'ara el de la persecució dels catòics en aquella terra germana. Per a que fins n'hi hagi importants de ciutadans dels Estats Units, aquest poble tan respectuós dels drets individuals aliens, no han tingut inconscientment per ciutadans una actitud posant en guarda tots els pobles sobre el que passa en aquella República americana. «El jefe de Acción Popular ha dicho que tiene ganas de que acabe el debate político parlamentario y que empiece a trabajar». Y enseguida, inevitable, surge esta pregunta: ¿en qué ha de consistir su trabajo? Porque para todos los derechistas la obra del jefe de la república es una nueva ley de Penélope, respecto a la cual tienen ellos el afán de destelar. Triunfantes hace un año en las elecciones, todos su labor de entonces acá, ha sido negativa. ¿Qué temas han llevado al Parlamento, donde tienen mayoría? Bien se ve: los frutos de la legislación se encierran en una sola palabra: represión. Negativas fueron también, en su mayor parte, sus promesas electorales. Pero algunas de estas tuvieron otra naturaleza: las circulares que nombraron a los candidatos antirrepublicanos prometiendo que asegurarían el orden público, acabarían con el paro forzoso, mejorarían las condiciones de la prosperidad económica, pero la verdad es que nada de esto se ha cumplido en este año, que el paro forzoso aumenta, que se concedió la amnistía a los criminales, que se ha hecho un intento de la nación va rápidamente hacia la catástrofe en la agricultura, en la industria, en el comercio y en las finanzas. Claro que hay un consuelo, y consiste en pensar que los catòics están arrebatados de presos; que la ley de Orden público está en continua vigencia; que Tribunales civiles y castrenses juzgan sin tregua ni descanso; que la Prensa está sometida a censuras; que hay numerosas destituciones de Ayuntamientos; que los radicales y los socialistas se ven privados por ninguna parte y que la pena de muerte es algo más que una amenaza. Trabajar... ¿Es que los derechistas creen que ya pueden emprender el derribo de la República? «Avanzan como los canchales, y su trabajo consistirá en destruir la obra ajena. Ellos, que alardean de patriotas, son la negación de España, el pasado, que no quiere morir, que se obstina en engrandecer y cubrir de obstáculos el camino por donde inexorablemente llegará un futuro venturoso. Cuando un político derechista dice que quiere trabajar, manifiesta implícitamente que está dispuesto a proseguir sus ataques al régimen actual, a destruirlo, a destruirlo. Nadie espere de él nada beneficioso, útil, conveniente para la nación. Los muertos, si no están muertos, no se levantan a hacer una cosa: transmiten su corrupción a cuanto les rodea. Y la política derechista es un cadáver.»

«La Tierra» i el treball de la gent de Gil Robles

«El jefe de Acción Popular ha dicho que tiene ganas de que acabe el debate político parlamentario y que empiece a trabajar». Y enseguida, inevitable, surge esta pregunta: ¿en qué ha de consistir su trabajo? Porque para todos los derechistas la obra del jefe de la república es una nueva ley de Penélope, respecto a la cual tienen ellos el afán de destelar. Triunfantes hace un año en las elecciones, todos su labor de entonces acá, ha sido negativa. ¿Qué temas han llevado al Parlamento, donde tienen mayoría? Bien se ve: los frutos de la legislación se encierran en una sola palabra: represión. Negativas fueron también, en su mayor parte, sus promesas electorales. Pero algunas de estas tuvieron otra naturaleza: las circulares que nombraron a los candidatos antirrepublicanos prometiendo que asegurarían el orden público, acabarían con el paro forzoso, mejorarían las condiciones de la prosperidad económica, pero la verdad es que nada de esto se ha cumplido en este año, que el paro forzoso aumenta, que se concedió la amnistía a los criminales, que se ha hecho un intento de la nación va rápidamente hacia la catástrofe en la agricultura, en la industria, en el comercio y en las finanzas. Claro que hay un consuelo, y consiste en pensar que los catòics están arrebatados de presos; que la ley de Orden público está en continua vigencia; que Tribunales civiles y castrenses juzgan sin tregua ni descanso; que la Prensa está sometida a censuras; que hay numerosas destituciones de Ayuntamientos; que los radicales y los socialistas se ven privados por ninguna parte y que la pena de muerte es algo más que una amenaza. Trabajar... ¿Es que los derechistas creen que ya pueden emprender el derribo de la República? «Avanzan como los canchales, y su trabajo consistirá en destruir la obra ajena. Ellos, que alardean de patriotas, son la negación de España, el pasado, que no quiere morir, que se obstina en engrandecer y cubrir de obstáculos el camino por donde inexorablemente llegará un futuro venturoso. Cuando un político derechista dice que quiere trabajar, manifiesta implícitamente que está dispuesto a proseguir sus ataques al régimen actual, a destruirlo, a destruirlo. Nadie espere de él nada beneficioso, útil, conveniente para la nación. Los muertos, si no están muertos, no se levantan a hacer una cosa: transmiten su corrupción a cuanto les rodea. Y la política derechista es un cadáver.»

«Mirador», les dretes i la reforma de la Constitució

«En cumplir-se el primer aniversari de la victòria electoral de les dretes, els triomfadors d'aleshores examinen el balanç polític de l'any. El tema principal d'aquesta revista és la reforma de la Constitució i de l'Estatut, una garantia màxima per a lliures defenses. «Per haver sostingut nosaltres la tesi que calia votar el Tribunal de Garanties Constitucionals de tota l'autoritat del poder, per haver vist obligats a publicar un manifest emparant els germans de la terra mexicana i posant el mateix d'interès que el nostre, cal, doncs, que en el nostre temps, que ho ha de ser de relacions internacionals, de concentracions d'interessos materials a la Societat de Nacions, de major religament de vincles entre els Estats aproximats una a altres per tant corrents universals com avui predominen, els pobles procedeixen a les intervencions. Com quan es presenten casos vergonyosos com aquest del setarisme mexicà, que no comporta a dins el país l'exercici militar d'aquelles que són les causes de justícia. Nosaltres no ens posem a referir-nos per a res als problemes interiors de Mèxic; però sí que ens cal esperar que aquest país pugui arribar a l'exterior, i així ha estat a hores d'ara el de la persecució dels catòics en aquella terra germana. Per a que fins n'hi hagi importants de ciutadans dels Estats Units, aquest poble tan respectuós dels drets individuals aliens, no han tingut inconscientment per ciutadans una actitud posant en guarda tots els pobles sobre el que passa en aquella República americana. «El jefe de Acción Popular ha dicho que tiene ganas de que acabe el debate político parlamentario y que empiece a trabajar». Y enseguida, inevitable, surge esta pregunta: ¿en qué ha de consistir su trabajo? Porque para todos los derechistas la obra del jefe de la república es una nueva ley de Penélope, respecto a la cual tienen ellos el afán de destelar. Triunfantes hace un año en las elecciones, todos su labor de entonces acá, ha sido negativa. ¿Qué temas han llevado al Parlamento, donde tienen mayoría? Bien se ve: los frutos de la legislación se encierran en una sola palabra: represión. Negativas fueron también, en su mayor parte, sus promesas electorales. Pero algunas de estas tuvieron otra naturaleza: las circulares que nombraron a los candidatos antirrepublicanos prometiendo que asegurarían el orden público, acabarían con el paro forzoso, mejorarían las condiciones de la prosperidad económica, pero la verdad es que nada de esto se ha cumplido en este año, que el paro forzoso aumenta, que se concedió la amnistía a los criminales, que se ha hecho un intento de la nación va rápidamente hacia la catástrofe en la agricultura, en la industria, en el comercio y en las finanzas. Claro que hay un consuelo, y consiste en pensar que los catòics están arrebatados de presos; que la ley de Orden público está en continua vigencia; que Tribunales civiles y castrenses juzgan sin tregua ni descanso; que la Prensa está sometida a censuras; que hay numerosas destituciones de Ayuntamientos; que los radicales y los socialistas se ven privados por ninguna parte y que la pena de muerte es algo más que una amenaza. Trabajar... ¿Es que los derechistas creen que ya pueden emprender el derribo de la República? «Avanzan como los canchales, y su trabajo consistirá en destruir la obra ajena. Ellos, que alardean de patriotas, son la negación de España, el pasado, que no quiere morir, que se obstina en engrandecer y cubrir de obstáculos el camino por donde inexorablemente llegará un futuro venturoso. Cuando un político derechista dice que quiere trabajar, manifiesta implícitamente que está dispuesto a proseguir sus ataques al régimen actual, a destruirlo, a destruirlo. Nadie espere de él nada beneficioso, útil, conveniente para la nación. Los muertos, si no están muertos, no se levantan a hacer una cosa: transmiten su corrupción a cuanto les rodea. Y la política derechista es un cadáver.»

L'optimisme de «Informaciones»

«Creemos que ha sonado ya la hora de que el país pueda entregarse a su verdadera y única tarea: el trabajo. Los ciudadanos no desean otra cosa, y el Gobierno no debe pensar sino en eso, en estimular el espíritu de la nación para procurar que se recupere el tiempo perdido. Lleve España viviendo, o mal viviendo, tres años de desastres constantes, sin orden ni paz en que desentolvan sus actividades públicas y privadas, amenzados por el extranjero, no vaciló en poner en grave riesgo la riqueza del país, los hombres de negocios, los industriales, los comerciantes, los productores, todos, llenos de un lógico temor ante la inseguridad del Estado, se vieron impelidos para poner en juego iniciativas y actividades. Ese retraimiento general tan dañoso para la nación, dio el uno a los tres últimos años de preparación revolucionaria. Y los hechos, desgraciadamente vinieron a dar la razón a los que por presagiar tales cosas, reducían la órbita de sus esfuerzos. Ha pasado el peligro. Hacen mal quienes piensan lo contrario. La política debe ser de confianza en el futuro, que dará al Estado el tono y el rango que le corresponde por su historia y por sus vitales energías. Se impondrá en un plazo no lejano. Este plazo será tanto más corto en la medida en que todos nos proponamos cumplir con nuestros deberes españoles y acabar con tolerancias y debilidades que sólo pueden aprove-

«El Debate» dedica elogis a Lerroux

«Para hacer posible la simple permanencia de un Gobierno indispensable al día siguiente de las elecciones se vio la urgencia de crear un bloque gubernamental en el que la autoridad pudiese ampararse, habiéndose producido una única, Gil Robles la vio con toda claridad. Lerroux, el hombre de más talento político y —por qué no decirlo?— el más patriota de cuantos hicieron la revolución, aceptó en el acto un ofrecimiento que esperaba y desde entonces Lerroux y Gil Robles han llevado a medias la enorme responsabilidad de dar a este país la forma de un Estado constituido, donde sea posible vivir pacíficamente. ¿Cuán discutida esa unión de la C. E. D. A. y los radicales? Pero, ¿cuál no hubiera sido el curso de los acontecimientos si la unión no se hubiese realizado? Los que entonces la impugnaban y ahora siguen impugnándola, con la intención de salvar el corazón, si desean sinceramente que se rompa el bloque gubernamental que forma la mayoría de la Cámara. Ninguna persona en su sano juicio se atreve a cargar con la responsabilidad tremenda de lanzar a España a la anarquía de unas elecciones, disuelto el vínculo de los radicales y la CEDA. Apoyar a Lerroux, primero; colaborar con Lerroux después; sustituir a Lerroux, más tarde. He ahí las etapas de una política política. Se ha cumplido la primera, está en plena y feliz ejecución la segunda.»

«E Liberal» comenta la «bona fe» de la premsa de dretes

«Pero qué concepto tiene «A B C» de este Tribunal? «En qué funda el colega monárquico la esperanza de que los consejos de guerra le venguen? No están para el Tribunal ni estos consejos de guerra. Y aún menos éstos que aquél, porque la característica de los tribunales castrenses podrá ser el ritual de la jurisdicción militar... El Código que la rige es duro, inflexible, como hecho para mantener la disciplina en el ejército, pero eso es lo que la justicia no cede en garantías a la que se administra por la jurisdicción ordinaria. La caballerosidad y la hidalgía, que son tradicionales en los que visitan el uniforme del Ejército español, se desvanecen en las actuaciones de los jueces militares. Lo proclaman todos los que han pasado por ellos. Y son legión en las circunstancias actuales. «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desdenados por la revolución? «¿Para qué hablar de la ley Orgánica del Tribunal de Garantías, ni del Estatuto catalán, ni de la Constitución? «¿Qué es lo que conviene a la veracidad? ¿Qué es lo que conviene al deber? ¿Qué es lo que conviene al ex presidente del Consejo de ministros? ¿Qué es lo que se precisa para aniquilar al Sr. Azaña? ¿Por qué se preocupan por esto lo que debe resolver el Tribunal de Garantías? «¿Cambiaron Es que anda por medio el Sr. Azaña, blanco de todos los odios desden

LA MUSICA

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Cinquè i sisè concerts de l'Orquestra Pau Casals - Associació de Música «da Camera»: Festival Strauss - Associació de Cultura Musical: Mischa Elman

Per a comiat del famós mestre alemany Fritz Busch, l'Orquestra Pau Casals ofereix un programa en el qual hom podrà assaborir la magnífica Obertura n. 2 de «Eonora», obra construïda gairebé amb els mateixos temes de la que s'ha fet popular amb el n. 3, i que si no tan arrodonida com aquesta, és ja una manifestació de gran originalitat...

El sisè i darrer concert de la mateixa Orquestra Pau Casals fou dirigit pel nostre insigne mestre Joan Lamote de Grignon. El programa preparat per aquest il·lustre mestre era integrat per l'obertura de «Manfred» de Schumann, pel poema simfònic «A. Bloch» i una sintonia de «L'Amor bruixot» de Manuel de Falla...

La «Sisena Simfonia» de Beethoven és un monument bon xic més elevat que aquella llarga columna del tot horrible i antiestètica que han aixecat entre el Passatge de Gràcia i la Diagonal. Volem dir que, en dir que aquesta «Simfonia» beethoveniana és un monument, no voldríem de cap manera fer-li el flac servei d'una lamentable comparança...

La junta directiva de la Societat Catalana de Concerts ha anomenat un comitè assessor per a la formació de programes, integrat pels mestres: E. Morera, J. Pahissa, F. Ardevol, R. Lamote, A. Massana, F. Marqués, J. Llangueres i B. Samper...

El concert inaugural tindrà lloc el dia 25 del corrent mes, a les 11 del matí, a la sala d'audicions de la Casa Ribas, amb una audició de quartets dels mestres Morera, Cuscó i Ardevol, a càrrec del Quartet Tèbrec, integrat pels mestres F. Guerin, J. Doncel, G. Tarragó i F. Pérez-Prío...

Aquest número ha estat visitat per la censura

Cupó dels cecs

En el sorteig públic efectuat ahir, dia 20 de novembre, al Passatge de la Pau, 7, telefon 14372, sortiren premiats els números següents de totes les sèries: amb 25 pessetes, el 124, i amb 3 pessetes els 24, 224, 324, 424, 524, 624, 724, 824 i 924.

Subhasta...? Cada dia a dos quarts de cinc de la tarda Hotel de Ventas Pelayo, 8 - Telefon 14370

ELS ESPORTS

ALTAVEU

Unes paraules eloqüentíssimes del senyor Joan Coma - ex-president del «Barça», en el sopar d'homenatge de diumenge passat: «Jo, senyors, no volia parlar, però ja que m'ho demanen amb tanta insistència, ho faré en nom i representació de la ex-directiva anterior...»

De les coses que es digueren en els parlaments d'aquest sopar, hom en podria escriure un llibre que faria riure més que «El divíno impudic».

Heus ací un brillant paragraf del senyor Roca, President de la Federació Catalana de Futbol: «En aquest homenatge al qui ha assolit per a la terra nadiua el triomf immens que suposa l'assoliment d'una preada victòria, vosaltres, professionals, que sou els grans amadors de l'entusiasme, en el sentit professional de l'amateurisme, a vosaltres, avui us diré que en sentir això, que és un compliment professional com sou no abandonareu aquest sentiment amateur que fins ara us ha guiat».

L'encaparrament que agafaren els començals fou la causa que un entusiasta professional de sentiment amateurisme humanitari pagues una altra «ronda» de xampany.

L'Alcàntara, sempre tan bon company, en parlar, digué que ell veuria amb gust que l'any que ve la Plaça del Merit creada per la Federació fos concedida a Agustí Sanxo. En Sanxo, que tranquil·lament estava dissecant una cuixa de pollastre, en sentir això, de la impressió li agafà el singlot, i obligat a parlar va dir: «Joestic agrat a l'Alcàntara perquè ell ha estat l'únic que s'ha recordat de mi». I s'assegué tot seguit per a acabar d'escurar la cuixa de pollastre.

El senyor Sala, President del «Barça», en el curs del seu parlament va voler fer una imatge i digué: «Nosaltres volem fer justícia a la Junta anterior, que fou la que reuní un bon estol de jugadors. Ella va preparar el guisat i nosaltres l'hom cuinarem».

A aquestes paraules, dites amb tota la bona fe i màxima correcció, l'ex-president de l'anterior Directiva respongué dient: «Amb molt de gust reconecem que vosaltres heu estat els cuiners...»

D'alix, entre persones com cal, se'n diu una inoportuna Ara, com que el senyor Joan Coma i ex-directiu de l'anterior Junta» són de la Lliga, la cosa ja s'explica.

L'altre dia diem que era necessari fer una neteja entre els directius de l'esport a Catalunya. I denunciàvem un cas d'immoralitat que és mercedor d'una inhabilitació.

Diem que el president d'una Federació - fa dos o tres anys - s'ha vist quedat amb l'import d'una subscripció oberta entre els directius per a fer un present a un company que es casava. Avui podem oferir més detalls. Aquest subjecte presidia la Federació Catalana d'Atletisme i a més demostrava prou la seva manca d'escriptura - encara que presidia una Federació i és membre de la «Unió de Federacions Esportives».

Què esperen doncs, la Federació Catalana d'Atletisme i la Unió de Federacions Esportives per tal de prendre una determinació energica?

PARASIT BOXA-OLYMPIA avui, nit, a les 10.15 5 GRANS COMBATS, 5 en deu rounds TUSET - SAFONT CAZORRO - ALI MARTIN - MILLING

ORTEGA-FENYO DIVERSOS La jornada del diumenge al C. N. Barcelona

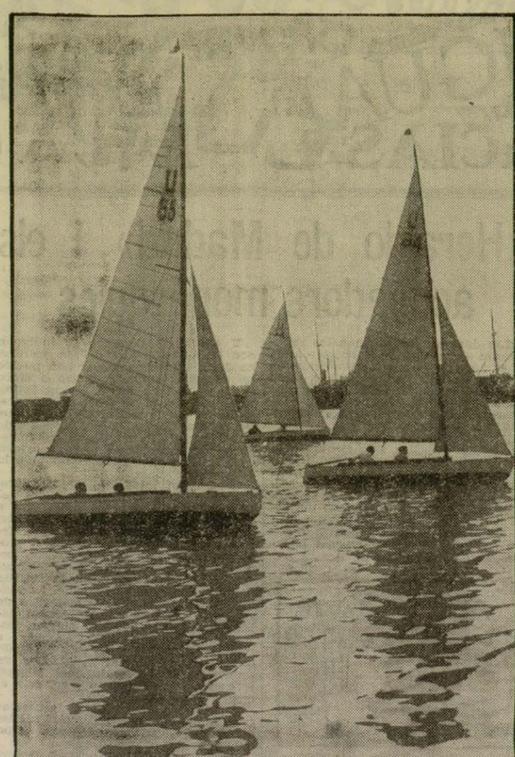
Correspondents al Campionat Social del C. N. Barcelona, el passat diumenge es jugaren partits al nou frontó de l'Esportiu, els resultats dels quals foren els següents: Aramburdi i Figueras guanyen Munera i Gil per 25 a 19. Hernández i Moneada són vençuts per Lorenc i Fidel per 25 a 9.

En el sorteig públic efectuat ahir, dia 20 de novembre, al Passatge de la Pau, 7, telefon 14372, sortiren premiats els números següents de totes les sèries: amb 25 pessetes, el 124, i amb 3 pessetes els 24, 224, 324, 424, 524, 624, 724, 824 i 924.

ELS ESPORTS D'HIVERN Neu a La Molina

Les darreres nevades caigudes al Prenet han deixat a calgués al La Molina una quantitat de neu suficient que permet practicar plenament l'esquí en aquesta vall. La neu comença a l'estació de La Molina, i les pistes de Font Canaletta ofereixen un grau bastant considerable. Són molt els socis de la Secció d'Esquí del Centre Excursionista de Catalunya que han començat els entrenaments, que tenen lloc cada diumenge.

LES REGATES «TROFEU AMAT»

Fotografia de diverses embarcacions durant la regata sèrie «Hispania» celebrada el passat diumenge al nostre port (Foto Puig Farran)

Els preparatius dels combats Carnera-Uzcudun i Carnera-Campolo

A Buenos Aires l'expectació supera tot el que era possible preveure

Buenos Aires, 20. - Es baten tots els rècords en la propaganda dels proxims combats de Primo Carnera. Aquest, a l'hora en què es trobaven treballant els obrers en l'Estadi de l'Independencia, s'ha presentat en el terreny i com a mena d'entrenament, s'ha dedicat a treballar de lloc grossos jacens de ferro i fusta. «El Grandote», com ja diuen a Carnera els argentins, ha vistat les redaccions de tots els periòdics i es dedica a visitar les autoritats personals de relleu en el món dels negocis, les lletres, la ciència, l'esport, etc.

Davant la creença que «El Grandote» guanyarà de manera rotunda a Víctor Campolo, i fent així la millor propaganda del següent combat amb Uzcudun, s'ha iniciat ja la propaganda del «Toro de los Pirineos» que realitzarà en una capital com Buenos Aires, en la qual la col·lectivitat basca és de les més nombroses i ocupa, en general, una bona posició.

Diversos diaris publiquen diàriament croniques radiotelegràfiques sobre les activitats de Paul Uzcudun, a bord del paquebot «Conte Grande» que el condueix a Buenos Aires.

Uzcudun fa a tres, abundant exercici. Per ara fa tres rounds diaris i els millors esperances per al seu combat amb Carnera, sobretot, tenint en compte l'actuació d'aquest davant Max Baer al qual el «Toro de los Pirineos» va guanyar a Reno (Nevada), en un combat a vint rounds.

Buenos Aires, 20. - Avancen ràpidament els treballs que es porten a terme en l'estadi de l'Independencia F. C., amb el fi d'habilitar-lo per a la lluita Carnera-Campolo.

El campió mundial no ha volgut parlar de boxa. Ha dit, però, que té la intenció de contraure nou matrimoni, però no ha donat el nom de l'eleida.

MAX BAER, A MEXIC Mèxic, 20. - Acollit per un miler d'amics i admiradors ha arribat ací el campió mundial de boxa Max Baer, el qual es proposa efectuar un viatge d'esbarjo a través del territori mexicà.

SOBRAL VENÇUT A BUENOS AIRES Buenos Aires, 20. - Ha efectuat la seva presentació en aquets rings el pes mig galles Angel Sobral, el qual s'ha enfrontat amb el pes «wellter» argentí, Raul Landini.

Buenos Aires, 20. - Primo Carnera, en ple entrenament per al seu combat de presentació a Buenos Aires, en el qual tindrà com adversari a l'italo-argentí Víctor Campolo, ha visitat l'ambaixador d'Itàlia senyor Ariotti al qual el gegant a exposat el programa que pensa des-

GAS BUTANO (EL GAS QUE VIATJA) per a cuines, calefacció i bany Agents per a Catalunya: SERVICE STATION, S. A. Araçó, 270-272 - Telefons 11550-11559 - Barcelona Pressupostos gratis Personal tècnic Exposició i Venda

FUTBOL La Directiva del Júpiter homenetja el seu vice-president i els seus jugadors

Diumenge, a la nit, i a l'Hotel de la Marina, el Júpiter homenetja els seus jugadors per la coratosa tasca realitzada en el present campionat de Catalunya i per haver sabut, amb el seu entusiasme i bon comportament, col·locar el club en tan bon lloc de la classificació general.

ATLETISME El Campionat de Catalunya Decathlon 1934

La Federació Catalana d'Atletisme anuncia per als dies 8, tarda, i 9, matí del proper mes de desembre la celebració del Campionat de Catalunya de Decathlon 1934, a l'Estadi Municipal de Montjuïc.

FUMADORS DE CATALUNYA RECORDEU-VOS DELS PAPERS DE FUMAR

"LA NAU" i "EL NOSTRE"

L'Art de presentació d'aparadors DELEGACIO D'HISENDA

Dues coses són necessàries per a presentar ben bé un aparador: llum i l'art per a presentar les mercaderies de manera que aquell que la contempla les trobi agradables.

CONSELLERIA DE GOVERNACIO

UN ACLARIMENT En rebre ahir al migdia els periòdics, el senyor Carreras Pons manifestà als informadors que, per a la reorganització del Comitè d'Assistència Social - que es farà aquesta setmana - compta amb l'autorització del general Batet i no la del coronel senyor Jiménez Arenas, com equivocadament s'ha dit.

Vertical text on the far right edge of the page, partially cut off.

La col·lecció «El Nostre Teatre»

Als molts èxits que ha assolit aquesta col·lecció cal sumar-n'hi un de nou: l'aconseguit per la comèdia «Madame», de Lluís Elies, en ésser representada al Teatre Poliorama.

En el número de «El nostre teatre» que ha sortit el dia 15 de mes que som, una coincidència casual ha fet que es donés a conèixer al públic una nova producció de Lluís Elies, la notable comèdia d'ambient modern anomenada «Or i fang», coincidència que ha de ploure força als amants del teatre català.

Per al proper número, que sortirà el dia 1 de desembre vinent, «El nostre teatre» prepara un esdeveniment: incorporarà a la seva col·lecció l'excel·lent comèdia en tres actes «Valentina», del prestigiós i pulcre literat Carles Soldevila, la qual es representa amb èxit indiscutible al Teatre Coliseu Pompeu.

Es digna de tots els elogis l'esforç editorial de l'empresa d'aquesta col·lecció, puix que hi incorpora obres de veritable valia, d'autors novells i de prestigiosos, sense variar el preu de venda, que és el popular de 75 cèntims l'exemplar.

Un film que el cinema Maryland dedica als excursionistes

Amb tot i els dies que porta en el programa del cinema «Maryland», «Paso a la Juventud», l'espectacularíssima comèdia cinematogràfica interpretada pels famosos artistes catalans, Jan Klepura i Maria Eggerth, continua assolint un grandíssim èxit.

No obstant, l'empresa del nou local, a l'objecte d'atendre els compromisos que té contractats, es veu en l'ineludible necessitat de retirar del programa el film «Paso a la Juventud», per tal d'aconseguir un altre gran èxit en perspectiva pel Cinema Maryland, que amb la seva selecció dels millors films entre els millors, ha d'aconseguir —com ja veu aconseguint— que el seu local sigui un dels més favorecuts per part del nostre públic.

CLEOPATRA

CAPITOL VII Cleopatra captiva Marc Antonio

Foren gravíssims els problemes que es promougueren a Roma com a resultat directe de la mort de Juli Cèsar. Es parlava el malaurat general i es tractava de frustrar iniquas ambicions per part de molts personatges; s'hagué d'acabar també amb els conspiradors que, armats, amenaçaven amb apoderar-se del govern.

El Senat comprengué la gravetat de la situació i quan algun temps després, s'aconseguí apaiçagar els ànims, el Senat encomanà el poder de la República a un triumvirat compost per Lèpid, Octavi i Marc Antoni.

S'acordà que Marc Antoni sortís en direcció a Egipte a castigar aquella reina que segons opinió de molts, alenà i ajudà els assassins de Juli Cèsar. Existia gran rivalitat entre Octavi i Marc Antoni des de la mort de Cèsar, i encara s'envenenava.

Finalment, quan Marc Antoni, després de sortir de Roma, exposà la tàctica que seguiria en la seva empresa, Marc Antoni anà a Tarsus, capital de Cilícia, i des d'allà delegà a Déllis, un dels seus generals, com a embaixador extraordinari a Egipte, amb un missatge per a la reina, i en el qual la invitava a aturar les diferències que la mort de Juli Cèsar pogués suscitar entre els dos pobles. El propòsit de Marc Antoni era, per instrucció del Senat, apoderar-se de la reina i atacar després Egipte i sotmetre'l a l'absolut domini de Roma, conduint Cleopatra com a presonera a Roma per tal de satisfer els desigs dels exaltats.

Cleopatra rebé a Alexandria l'ordre premeriós del triumvir Marc Antoni, amb l'ajut d'Apollodoros volgué desxifrar aquella actitud de la República de Roma. No sabia si era hostil fins el punt que gossessin enpresonar-la i col·locar Egipte sota el domini de Roma. Així és el que discutí la reina i el seu tutor, si ella havia d'anar a conèixer amb el triumvir sols amb el seu seguit real, o acompanyada d'un bon exèrcit que la protegís contra qualsevol sinistre destí de Roma.

LES ESTRENES

COLISEUM VIVA LA VIDA!, producció nacional de J. M. Castellví, al Fantàsiu

LA PRIMERA REVISTA FILMADA A L'AIRE D'LORES DEL RIO RAUL OULIEN I 200 BELLES amb l'electritzant dansa «LA CARIOGA» i l'emocionant combat per al Campionat del Món CARNERA - BAER

Dos films «RADIO... naturalment!!!»

Catalunya i la Secció de Cinema Amateu de la dita entitat, és «oro en la Montaña», el qual, tant pel seu argument, com per la seva fotografia, que és una veritable meravella, així com la seva interpretació i la seva originalitat, constitueix una de les pel·lícules més completes i reeixides de quantes hem vist fins ara.

Heus ací, doncs, un altre gran èxit en perspectiva pel Cinema Maryland, que amb la seva selecció dels millors films entre els millors, ha d'aconseguir —com ja veu aconseguint— que el seu local sigui un dels més favorecuts per part del nostre públic.

CLEOPATRA

L'ambaixador de Marc Antoni, portador del missatge, al·lucinat per la gentilesa de la sobirana, i responent a una pregunta d'ella, es permeté suggerir-li que comparegués davant el triumvir sense cap ostentació que pogués ofendre'l, car si, en veritat, la reina havia inspirat recels que engendraren la colèra del triumvir, podria ésser que ella fos capaç de desvanèixer les seves sospites o de concertar hàbilment una entesa amb Marc Antoni.

Al riu Cidnus, que rega Tarsus, es veia pujar la caravana nàutica. Era una vista imponent; al davant hi anaven barques que trencaven l'aigua per a obrir pas a la galera sumptuosíssima que transportava la reina, i més endarrera, prop de la costa oposada, pujava també la nau que conduïa l'ambaixador de Marc Antoni.

El malhumor de Marc Antoni havia minvat mentre esperava la reina; pensà fer-li una rebuda magna. En companyia dels generals d'alta categoria, Marc Antoni l'esperava a la plaça pública de Tarsus, el lloc fixat d'antuvi. La reina no arribava, a pesar que les naus havien ancorat horas ha. La impaciència de Marc Antoni era visible. De sobte

què comenci l'estupend i meravellós espectacle amb el qual Cleopatra intenta vèncer la furia del gallard guerrer.

Marc Antoni, home impetuós, no deixa d'impressionar-se davant el tan festeig i diversió, i foragitant el seu malhumor es convertí en fervorós admirador de aquella bella i en ànima conversa amb Cleopatra, accedí a participar del banquet que els esclaus presenten i que és servit per atractives noies, el lleuger vestuari de les quals encén la passió. Uns esclaus treuen una xarxa de l'aigua i ahi ha detí belleses nudes, cobertes únicament amb herba del riu, i cada una presenta a Marc Antoni una petxina oberta plena de fines gemmes. Així fa Cleopatra ostentació de la riquesa d'Egipte; llança gemmes a grapat als esclaus, que lluitan entre ells per agafar-les; i invita Marc Antoni que faci el mateix amb les que té a la seva mà. Un alardó que aturdeix el romà. L'il·lustre general romà ja no és conscient dels seus actes; està embriagat en aquell paradís on els sentits es recreen fins el deliqui.

La finesa de Cleopatra era proverbial; la seva educació havia estat escollida entre el millor que existia en aquell món. Mal no expressava els seus sentiments de manera grollera i vulgar; ans al contrari, qualsevol moviment o acció letja la cobria de tal forma que mai no feria. Mai no va recórrer a la temptació de la carn com a clau de les seves conquestes; l'encís que la seva refinada passió produïa era l'origen del resultat de l'exquisidíssima que irradiava.

Igual explicava a Marc Antoni el que aquelles danses expressaven, com parlava dels astres, dels misteris de la Natura, dels elfívils aconseguint que duien les victòries i de la desesperant tirania que ocasiona la derrota. Igual parlava seriósament d'aquests assumptes, com, amb graciositat naturalitat, feia pausa per a riure's d'algun incident divertit. Marc Antoni es trobava ja, sense dubte, sota el domini d'aquesta dona singular. Absorbí per tant d'encís, l'estreny entre els seus formidables braços i la cobrèix de petons. Un ressort és tocat dissimuladament per la irresistible Cleopatra, i els dos amants desapareixen darrera una rica cortina.

LES ESTRENES

VIVA LA VIDA!, producció nacional de J. M. Castellví, al Fantàsiu

Ja s'havia fet esperar prou aquesta producció del jove realitzador de «Cinópolis» i de «Mercedès». Aquesta llarguíssima espera havia produït una expectació al voltant d'aquest film com difícilment cap producció nacional no havia provocat. Així, hem pogut advertir, però, que aquest defecte és degut gairebé exclusivament a la barreja de música de fons amb càleg, ja que, en altres moments en que això no succeeix, el so surt força clar.

Referim-nos ara a la part interpretativa. En primer lloc assenyalem Santpere, que té una actuació força feliç. Una actuació com, sincerament, no esperàvem d'ell. Ací és més aviat sobri i té força expressió. Alady resulta molt teatral, però el seu treball és molt divertit i junt amb Lepe, formant la parella còmica de la pel·lícula, donen a la majoria d'escenes una gran mobilitat i extraordinària simpatia. Rosita Bailester és una força encisadora, però bé que sembla una mica afectada. La seva germana Conxita, en canvi, es mou amb gran naturalitat. Carles Casaravilla actua força correctament, però el físic no l'acompanya gens.

La música del film, deguda a Manuel Salina, és molt agradable i popular, i no trigarem gaire a sentir-la cantar pertot arreu.

Castellví pot, així ho creiem nosaltres, oferir-nos obres de més catègoria. Hom pot endevinar, a través

de la seva direcció, grans possibilitats, que esperem veure concretes en realitats en un nou film.

VOLANDO HACIA RIO JANEIRO, al Coliseum

Del que fa la Rádio se'n diu en bon castell: «arríbar i moldres». Efectivament, apenes instal·lada la seva casa a la nostra ciutat llança al mercat dues pel·lícules d'èxit rotund. La primera «Cargamento salvaje», ara «Volando hacia Rio Janeiro». L'entrada, doncs, d'aquesta pel·lícula a la seva entrada personal —ha estat eritament triomfal.

«Volando hacia Rio Janeiro» és, en efecte, una excel·lent producció. Una producció a l'estil d'aquestes que tant plauen al nostre públic i per a les quals ha assenyalat una marcada preferència. Volando hacia Rio Janeiro és una revista musical espectacular plena d'harmonia i de bellesa.

Ara bé, contràriament el que fins ara acostumàvem a ésser aquestes revistes musicals, és a dir, molta

Divertiu-vos!... Alegreu-vos!

Fantasio

la pel·lícula d'alegria, d'optimisme, de joventut...

VIVA LA VIDA!

1 oïu el seu deliciós vals ROSITA el «fox» «TU Y YO» i l'airós pas-doble «NOCHE DE SAN JUAN» i l'alegre «MARCHA DE LOS ESTUDIANTES»

Vegeu, a més, UN SUPERB DIBUIX EN COLORES DE WALT DISNEY

Assenyalem en Castellví, malgrat l'absència d'elements necessaris, imprescindibles, el seu afany per a donar a la pel·lícula una gran mobilitat. Disposant sols d'una cambra, el seu treball havia d'ésser, ha estat —nosaltres hi podem jurar— molt improbe. Té cura en tot el que li és possible, de donar a la cambra força moviment i portar-la a la major varietat possible de punts de vista. Si hagués disposat de dues cambres, per a la intenció que creiem haver endevinat, el resultat hauria estat força diferent. A més, observem també en el transcurs del film una sèrie de través

que comenci l'estupend i meravellós espectacle amb el qual Cleopatra intenta vèncer la furia del gallard guerrer.

Marc Antoni, home impetuós, no deixa d'impressionar-se davant el tan festeig i diversió, i foragitant el seu malhumor es convertí en fervorós admirador de aquella bella i en ànima conversa amb Cleopatra, accedí a participar del banquet que els esclaus presenten i que és servit per atractives noies, el lleuger vestuari de les quals encén la passió. Uns esclaus treuen una xarxa de l'aigua i ahi ha detí belleses nudes, cobertes únicament amb herba del riu, i cada una presenta a Marc Antoni una petxina oberta plena de fines gemmes. Així fa Cleopatra ostentació de la riquesa d'Egipte; llança gemmes a grapat als esclaus, que lluitan entre ells per agafar-les; i invita Marc Antoni que faci el mateix amb les que té a la seva mà. Un alardó que aturdeix el romà. L'il·lustre general romà ja no és conscient dels seus actes; està embriagat en aquell paradís on els sentits es recreen fins el deliqui.

George Bancroft i la seva filla junts en una pel·lícula

El famós actor de cinema George Bancroft té una filla de disset anys d'edat que s'anomena Georgette. Aquesta encisadora joventut, a la qual no falta ambició, ha fet el seu debut al cinema amb un paper de poca importància en el film «El món de les dones», en el qual prenen part el seu pare, Frances Fuller, George Barbier i Roscoe Karns.

George Bancroft observa com a la seva filla, Georgette, li apliquen per primera vegada el maquillatge, per a la seva actuació en el film «El mundo de las mujeres» (Elmer and Elsie)

LES ESTRENES

VIVA LA VIDA!, producció nacional de J. M. Castellví, al Fantàsiu

Referim-nos ara a la part interpretativa. En primer lloc assenyalem Santpere, que té una actuació força feliç. Una actuació com, sincerament, no esperàvem d'ell. Ací és més aviat sobri i té força expressió. Alady resulta molt teatral, però el seu treball és molt divertit i junt amb Lepe, formant la parella còmica de la pel·lícula, donen a la majoria d'escenes una gran mobilitat i extraordinària simpatia. Rosita Bailester és una força encisadora, però bé que sembla una mica afectada. La seva germana Conxita, en canvi, es mou amb gran naturalitat. Carles Casaravilla actua força correctament, però el físic no l'acompanya gens.

La música del film, deguda a Manuel Salina, és molt agradable i popular, i no trigarem gaire a sentir-la cantar pertot arreu.

Castellví pot, així ho creiem nosaltres, oferir-nos obres de més catègoria. Hom pot endevinar, a través

VOLANDO HACIA RIO JANEIRO, al Coliseum

de la seva direcció, grans possibilitats, que esperem veure concretes en realitats en un nou film.

VOLANDO HACIA RIO JANEIRO, al Coliseum

Del que fa la Rádio se'n diu en bon castell: «arríbar i moldres». Efectivament, apenes instal·lada la seva casa a la nostra ciutat llança al mercat dues pel·lícules d'èxit rotund. La primera «Cargamento salvaje», ara «Volando hacia Rio Janeiro». L'entrada, doncs, d'aquesta pel·lícula a la seva entrada personal —ha estat eritament triomfal.

«Volando hacia Rio Janeiro» és, en efecte, una excel·lent producció. Una producció a l'estil d'aquestes que tant plauen al nostre públic i per a les quals ha assenyalat una marcada preferència. Volando hacia Rio Janeiro és una revista musical espectacular plena d'harmonia i de bellesa.

Ara bé, contràriament el que fins ara acostumàvem a ésser aquestes revistes musicals, és a dir, molta

Divertiu-vos!... Alegreu-vos!

Fantasio

la pel·lícula d'alegria, d'optimisme, de joventut...

VIVA LA VIDA!

1 oïu el seu deliciós vals ROSITA el «fox» «TU Y YO» i l'airós pas-doble «NOCHE DE SAN JUAN» i l'alegre «MARCHA DE LOS ESTUDIANTES»

Vegeu, a més, UN SUPERB DIBUIX EN COLORES DE WALT DISNEY

Assenyalem en Castellví, malgrat l'absència d'elements necessaris, imprescindibles, el seu afany per a donar a la pel·lícula una gran mobilitat. Disposant sols d'una cambra, el seu treball havia d'ésser, ha estat —nosaltres hi podem jurar— molt improbe. Té cura en tot el que li és possible, de donar a la cambra força moviment i portar-la a la major varietat possible de punts de vista. Si hagués disposat de dues cambres, per a la intenció que creiem haver endevinat, el resultat hauria estat força diferent. A més, observem també en el transcurs del film una sèrie de través

que comenci l'estupend i meravellós espectacle amb el qual Cleopatra intenta vèncer la furia del gallard guerrer.

Marc Antoni, home impetuós, no deixa d'impressionar-se davant el tan festeig i diversió, i foragitant el seu malhumor es convertí en fervorós admirador de aquella bella i en ànima conversa amb Cleopatra, accedí a participar del banquet que els esclaus presenten i que és servit per atractives noies, el lleuger vestuari de les quals encén la passió. Uns esclaus treuen una xarxa de l'aigua i ahi ha detí belleses nudes, cobertes únicament amb herba del riu, i cada una presenta a Marc Antoni una petxina oberta plena de fines gemmes. Així fa Cleopatra ostentació de la riquesa d'Egipte; llança gemmes a grapat als esclaus, que lluitan entre ells per agafar-les; i invita Marc Antoni que faci el mateix amb les que té a la seva mà. Un alardó que aturdeix el romà. L'il·lustre general romà ja no és conscient dels seus actes; està embriagat en aquell paradís on els sentits es recreen fins el deliqui.

George Bancroft i la seva filla junts en una pel·lícula

El famós actor de cinema George Bancroft té una filla de disset anys d'edat que s'anomena Georgette. Aquesta encisadora joventut, a la qual no falta ambició, ha fet el seu debut al cinema amb un paper de poca importància en el film «El món de les dones», en el qual prenen part el seu pare, Frances Fuller, George Barbier i Roscoe Karns.

George Bancroft observa com a la seva filla, Georgette, li apliquen per primera vegada el maquillatge, per a la seva actuació en el film «El mundo de las mujeres» (Elmer and Elsie)

Alice Faye, que vol dir gràcia i picardia...

Entreactes

HOM DIU...

...que, definitivament, al Romea estrenaran abans «Una vegada era un rei...» que no pas «Una veu llunyana».

...que «Una vegada era un rei...» és una obra en un acte i dos quadres.

...que la faran junt amb «La plaça de Sant Joan».

...que aquest programa l'empresa del Romea té la intenció que vagi tot el novembre.

...que l'empresa del Romea ha llegit «El fang de les estrelles», de Vidal Jové.

...que sembla que té interès, també, per a conèixer un melodrama del mateix autor.

...que no fóra gens estrany que el melodrama passés davant de la comèdia.

...que, ara que es parla de Vidal Jové, se sap que la seva comèdia «Rondó» serà estrenada al Poliorama, després de «Els homes forts».

...que, com ja dèiem, aquesta obra d'Albert Piers succeirà «Madame» en el cartell del teatre català subvencionat.

...que al Pompeu no anuncien estrenes.

...que això és degut a l'extraordinari èxit de «Valentina».

...que aquesta nit és la fixada per a l'estrena de «Les mares dels altres», sàinet barceloní de Perea i Paulí.

...que l'estrena serà al Teatre Apolo.

...que l'empresa ha muntat la comèdia amb tota dignitat.

...que ahir s'acabaren les representacions de «Sirenas de Nueva York» al Victoria.

...que per a aquesta nit s'anuncia el debut, en aquell teatre, d'un programa de varietats a base de Jaume Planes i els seus discos vivents.

...que l'empresa del Romea ha acomiadat l'excel·lent galan còmic Joaquim García Parreño.

...que és llastima, perquè Joaquim és un bon actor.

...que, entre bastidors, passen coses grosses.

...que sembla que els artistes d'una companyia que acabà el diumenge, a la nit, no han cobrat.

...que sempre que un teatre tanca sempre són els artistes els que es queden sense cobrar.

«Em sembla que podria aconseguir que la meua filla Georgette comencés al cinema fent un paper de relativa importància —diu Bancroft—, però és preferible que comenci amb coses petites i que vagi a poc a poc.»

«Hi ha algunes cosetes en l'art de representar que no poden adquirir-se en cap escola; hom s'adona d'elles en l'exercici de la professió. És més encertat que ella detegi: imi si té o no optitud per a representar interpretant papers petits que no pas donar-li de bones a primeres una part important i després d'altres de la mateixa o més gran importància que l'aníam a considerar-se una actriu excel·lent i quedí decebuda davant el fracàs manifest.»

«Elenc afavorit és el dels Amics del Teatre, que actua al Teatre Escola.»

«que la data és la del proper dia 9 de desembre.»

«que segurament serà un festa, la del dia de l'estrena, de pur ambient amateur.»

«que ja són molts els elencs d'aficionats d'arreu de Catalunya que esperen, per a representar-lo, «El pas de la glòria».

«que la regular publicació «El Nostre Teatre» la donarà immediatament que sigui estrenada.»

«que això facilitarà que la comèdia destri triomfalment per tots els teatres d'aficionats de Catalunya.»

«que el vinent divendres al Fontalba, de Madrid, estrenen.»

«que serà «La Venus de les pel·les», original d'Emilio Hernández Pina.»

«que Maria Fernanda Ladrón de Guevara hi té un gran paper.»

«que Rafael Rivelles, també.»

«que s'està «amastegant» l'èxit.»

LLIBRES!

AUTOGRAFS DIBUIXOS AQUARÈL·LES

el més important assortiment de GRAVATS de Barcelona

Exposició i venda a preus inverses a:

METROPOLITANA

Llibreria vella i nova

Canuda, 31 (baixos Sala Mozart)

De film a film

Després d'una estada que ha durat uns quatre mesos a la Somàlia italiana, l'expedició cinematogràfica que comanda el comandant Quedro-ne ha retornat a Roma per a rodar els interiors del gran film colonial «Africa à tutta costa» (Així és l'Àfrica). Aquesta pel·lícula ha estat dirigida per Paul Polin i se n'han fet tres versions: italiana, francesa i anglesa. Els actors blancs de la versió italiana són Egipto Olivieri, Luise Gary i Giorgio Rigetti; els principals actors negres són Miriam, una jove bellesa somali; Nivi i el petit Dick-Novo, que hi té un paper còmic.

Katherine Hepburn cantarà per primer cop davant la pantalla. En el seu proper film «The little minister», que començarà a rodar-se a primers del mes proper, a Hollywood, interpretarà una canço de Max Sheller titulada: «No em preguntis res».

Reginald Denny, reincorporat novament al cinema, ha signat un contracte amb la Fox en molt bones condicions. El seu nou film serà «Lotery Lover».

El realitzador Pietro Francisci filma una versió italiana del film còmic txeu «Tu ets la meua vida». Els interèpss són: Gianfranco Ghicchetti, Gino Sabatini, Amália Chelini i Pina Renzi.

La Ufa realitza als seus estudis parisenos tres nous films parlatos en francès. Són: «El diable embotellat», adaptació d'una obra d'Stevenson, interpretada per Kate de Nagy, Pere Blanchard, Azais, Gina Manes i Gabriel Gabrio. La direcció ha estat encomanada a C. Ritter i el diàleg l'escriurà Serge Veber.

«El baró zingars», realització de K. Hartl, amb els actors Adolph Wohlbruck (el còmic de «Elli... és «Elli»), Aquilino Francell, Daniele Parola, Gabriel Gabrio, Josep Noguero i Henri Bose.

I el tercer film és una producció de Bruno Duday, sense títol encara, els interèpss de la qual també són desconeguts fins ara.

Als estudis Pathé-Natan, de Joinville, Marcel L'Herbier dirigeix una adaptació de «La felicitat», la famosa obra de Bernstein, incorporada al teatre espanyol per Joan G. Omedilla i Bruni Solsona. Els artistes que donaran vida a aquesta obra s'esmenten: Charles Boyer, Gaby Morlay, Paulette Goddard, Jacques Catelain i Miquel Simon.

Als mateixos estudis ha començat Marc Allegret el seu film «Zouzou», que té com a principal protagonista Josefina Baker, a la qual acompanyen Jean Gabin i Max Larquy.

Als estudis de la rue Francoeur, Léonce Pèrret es disposa a planear al cel·luloide les primeres escenes de «Les precloses ridicules», primera de les obres clàssiques que la Comèdie Française portarà al llenc.

Excursions i viatges

NO OBLIDEU

Autocars i Autoòmnibus

Ramon Acero

L'organització més formidable d'autocars de gran luxe. — Preus reduïts. — Servei impecable

Casanovas, núm. 34 - telèfon 34702

El que els empleats municipals han donat voluntàriament per a les víctimes del deure

Els empleats i funcionaris municipals, afanyosos de contribuir a la subscripció oberta a favor de les víctimes de l'exèrcit, amb motiu dels darrers successos, han llurat a la Dipositar Municipal la quantitat de 34.979 pessetes i els individus del Cos de Vigilants Nocturns, amb igual objecte, han fet llurament de 1.000 pessetes a la pròpia Dependència municipal. La suma d'ambdues quantitats, o sigui, 35.979 pessetes, ha estat ingressada al fons obert a tal fi al Banc d'Espanya.

AJUNTAMENT

A PAGAR LLOGUERS

Els lloguers dels locals que té arrendats l'Ajuntament de Barcelona, corresponents als mesos d'octubre, novembre i desembre, seran pagats a les Oficines d'aquesta Dipositar durant els dies 21 al 24, des de dos quarts de deu a la una.

SERVEIS PRESTATS PER LA COMISSARIA D'ASSISTÈNCIA

Serveis realitzats durant el mes d'octubre per la Comissaria d'Assistència municipal: pidolaires recollits per la ronda, 219; ingressats voluntàriament, 20; majors de 16 anys, 236; menors de 16 anys, 3; homes, 117; dones, 82; de Barcelona, 51; de Catalunya, 51; de la península, 127; estrangers, 10; assistits per primers vegada, 18; reincidents, 221; sortits de Comissaria, 92; ingressats a l'Asil del Parc, 72; a l'Asil del Port, 63; al Tribunal Tutelar de

GENERALITAT

Noticiari

Sota l'estat de guerra

LA CULTURA

Suggestions i estudis

Escoles d'economia

Un dels ajers que amb més vigor s'està practicant diligències contra el tinent cap de la caserna de la guàrdia civil de Solsona...

ter. — Aprovar el pla d'estudis per al curs 1934-35. Els cursos s'inauguraran les classes en dita Escola el pròxim dijous, dia 22 del mes que som.

CONFERENCIES

Pelegrí Casades. — Tema: «Missió de Barcelona» Centre Excursionista de Catalunya, a les set de la tarda.

CURSETS

A la Protectora de l'Ensenyament Catalana. — Ahir, dimarts, a les vuit del vespre, va començar a l'Associació Protectora de l'Ensenyament Catalana, el curs especial de català, que ha estat anunciat, a càrrec del professor senyor Jaume Aina.

ENSENYAMENT

Elums de l'Escola del Treball que van acabar amb bones notes llurs estudis, el dimenge passat van marxar amb l'express del matí cap a França, a l'objecte d'efectuar visites d'estudi, acompanyats i acompanyades pels professors senyors Bernés i Josep Salés.

La Justicia

AUDIENCIA

Corrupció de menors. — Candela Medina, que estava processada d'aquest suposat delictes, no comparegué davant el Tribunal d'aquesta secció, per la qual cosa hom suspengué la vista i fou ordenada la detenció de la processada.

SEGONA SECCIO

Robatori a mà armada. — Començat davant el Tribunal del Jurat la vista de la causa contra Josep Antic i dos altres acusats d'un delictes de robatori a mà armada comès en un establiment de la Ronda de la Universitat.

TERCERA SECCIO

Usurpació de patent. — En aquesta secció es va veure una causa per usurpació de patent contra Hug Schmalgraff. El fiscal demana per al processat un any i un dia de presó i 1.500 pessetes d'indemnització.

QUARTA SECCIO

Suspensió. — Es va suspendre la vista anunciada en aquesta secció.

TRIBUNAL D'URGENCIA

Compareguren davant el Tribunal d'Urgència Antoni Coello i Dionís Pérez Sisa, menors de 18 anys, acusats d'haver robat el dia 2 de setembre un automòbil a l'avinguda de Nostra Dona de Montserrat i deixaren el cotxe lligat en una casa en construcció.

NOTICIARI

El jutjat número 9 s'ha declarat conclusa la causa seguida contra Miquel Badia i els agents de Policia Perrot i Perera pel suposat delictes de detenció il·legal contra el fiscal senyor Sabat.

Avis a uns contribuents

Es prega a les persones que a continuació s'expressen que, per tal de evitar-se perjudicis, passin com més aviat millor pel Negociat de Plus Valors, carrer de la Portada, 6, segon (Casa de la Ciutat), que s'obrirà el feiner dies de les dotze a dos quarts de dues, per tal de rebre una notificació relacionada amb aquell arbitri.

EL SENYOR JIMENEZ A LA DIVISIO

Ahir el senyor Jimenez Arenas tampoc no va rebre els periodistes que fan informació a la Generalitat. El seu secretari militar, comandant Gabarron, digué als informadors que no tenia cap notícia d'interès per comunicar-los i que el senyor Jimenez Arenas en aquells moments era a la Divisió, per tal de despatxar amb el general Batet.

EL BUTLLETI OFICIAL

El Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya publica, en el número d'ahir, el següent sumari: Presidència. — Orden modificando el Decreto de 17 de agosto proximo pasado en el sentido de que sea la Generalidad la que nombre a la persona que haya de ejercer el cargo de Comisario de Seguros Sociales...

ORDEN NOMBRANDO A DON ANTONIO RODRIGUEZ FORCADA

Orden suspendiendo en el ejercicio de su cargo, por el motivo que se expresa, al Subdelegado de Trabajo de Gerona, don Pedro Cerezo y Hernandez, y nombrando a don Juan Mijang y Casanovas para que le sustituya interinamente.

AGUPACIO CULTURAL ATLANTICA

L'Agupació Cultural Atlàntica, conjuntament amb l'Ateneu Obrer Martinenc, han organitzat per a demà, dijous, a les deu de la vetlla i a l'estatge de l'Ateneu, carrer Besalú, del 14 al 20, centre c. Muntanya i c. Intencional, una extraordinària ballada de sardanes a càrrec de es cobles Empòrium, Popular i Esbart de Dansaires Atlàntica.

RELACIO DELS OBJECTES TROBATS A LA VILLA PUBLICA

Una documentació a nom de Josep Garcia. Una cartera amb documents a nom de Joan Ninon, Una nau. Una placa matriu. Un dietari de butxaca i una tarja d'identitat a nom de Salvador Presencia. Un document d'identitat a nom de Jean Fourrier, Un moneder de pell per a dona contenint un clauir amb claus, una pinta, un mocador i metàl·lic. Documents a nom de Laura Rodríguez i una manivela.

ORDEN NOMBRANDO A DON ANTONIO RODRIGUEZ FORCADA

Orden suspendiendo en el ejercicio de su cargo, por el motivo que se expresa, al Subdelegado de Trabajo de Gerona, don Pedro Cerezo y Hernandez, y nombrando a don Juan Mijang y Casanovas para que le sustituya interinamente.

ORDEN NOMBRANDO A DON ANTONIO RODRIGUEZ FORCADA

Orden suspendiendo en el ejercicio de su cargo, por el motivo que se expresa, al Subdelegado de Trabajo de Gerona, don Pedro Cerezo y Hernandez, y nombrando a don Juan Mijang y Casanovas para que le sustituya interinamente.

DENUNCIA

Ha estat denunciat a la policia el fet d'haver estat trencats els precintes de les portes del Sindicat Nacional de Carters, situat al carrer Ampie, 1, que estava clausurat per l'autoritat.

SUPPLICATORI CONTRA EL DOCTOR AIGUADER

El jutge senyor Bibiano ha lliurat a l'auditor el suplicatori demanant al Parlament que concedeixi el processament del diputat doctor Aiguader, el qual es troba detingut a l'Argentina, pel suposat delictes d'excitació a la rebel·lió.

DE L'URUGUAY AL CLINIC

Des de l'Uruguay ha estat traslladat a l'Hospital Clinic el detingut Josep Clavell, per estar malalt.

DE L'ASSALT A UNA CASERNA DE CARRABINERS

Per la policia ha estat detingut Tomàs Fàbregas Valls, acusat d'haver capitanejat l'assalt a la caserna de Carrabiners de Sant Cugat del Valles.

ESTUDIS ARABS, DE GRANADA, EL QUAL ES TROBA ACTUALMENT A BARCELONA

El fiscal, en les seves conclusions, sollicitava per al processat, com a autor d'un delictes d'excitació a la rebel·lió, la pena de vuit anys de presó i la defensa negava els fets, per la qual cosa demana l'absolució.

EL SENYOR IBAREZ TORNA AL COS DE CARRABINERS

En rebre els periodistes, ahir al migdia, el senyor Ibañez, els digué que passava amb el grau de coronel al cos de carrabiners.

CONTRA UN TINET DE LA GUARDIA CIVIL

El coronel senyor Silveri Cañadas està practicant diligències contra el tinent cap de la caserna de la guàrdia civil de Solsona, per suposat delictes de passivitat en el comandament el dia dels successos.

ES AUTORIZAT EL CONSELL DE GUERRA CONTRA DIVERSOS PAISANS

S'ha autoritzat la vista i fall del consell de guerra contra Pérez Escudero, Joan Alcalde i Altres detinguts.

EL SUMARI CONTRA ELS GUARDIES URBANS

En el sumari que contra els guàrdies urbans que estan processats es següent pel jutge senyor Urrutia, ha estat prestat declaració l'inspector de policia senyor Ancho.

DEL CONSELL DE GUERRA CONTRA EL COMANDANT GIL CABRERA

L'auditor de guerra, en rebre, ahir al migdia, del jutge senyor Urrutia, la sentència que havia dissentit i fall del consell de guerra contra el comandant d'assalt Humbert Gil Cabrera de la pena de sis mesos i un dia que li fou imposada.

ACCIO CIUDADANA CONTRA LA PORNOGRAFIA

Grups d'Acció Ciudadana practican diversos registres domiciliaris i s'incutaren de literatura considerada com a pornogràfica.

DETECCIO

Ahir fou detingut per la policia el militant del B. O. C., Llibert Estarús.

DILIGENCIES JUDICIALS

Ahir, els diferents jutges militars estigueren a la presó i als vaixells «Uruguay» i «Argentina», per tal de rebre declaracions i practicar diligències amb motiu dels sumaris en curs.

IZQUIERDA REPUBLICANA NO S'ADHERI AL MOVIMENT DEL 6 D'OCTUBRE

Davant del magistrat senyor Leca, el fiscal senyor Fernández Prieto i el secretari senyor Ferratres declararen els membres del Comitè d'Izquierda Republicana, senyors Ballvé, Ollé, Carretes i el notari senyor Berlin.

SUPPLICATORI PER A PROCESSAR EL SENYOR AIGUADER

L'auditor d'aquesta Comandancia Militar, coronel Ferrer, rebé ahir al vespre els periodistes i els manifestants que havien sortit cap a Madrid un propi portador del suplicatori per a processar el diputat a Corts Jaume Aiguader, demanat pel jutge senyor Bibiano.

DETENCIONS

Ahir, la policia efectuà la detenció de diversos elements segons sembla complicats en la preparació de

CONTRA UN TINET DE LA GUARDIA CIVIL

El coronel senyor Silveri Cañadas està practicant diligències contra el tinent cap de la caserna de la guàrdia civil de Solsona, per suposat delictes de passivitat en el comandament el dia dels successos.

ES AUTORIZAT EL CONSELL DE GUERRA CONTRA DIVERSOS PAISANS

S'ha autoritzat la vista i fall del consell de guerra contra Pérez Escudero, Joan Alcalde i Altres detinguts.

EL SUMARI CONTRA ELS GUARDIES URBANS

En el sumari que contra els guàrdies urbans que estan processats es següent pel jutge senyor Urrutia, ha estat prestat declaració l'inspector de policia senyor Ancho.

DEL CONSELL DE GUERRA CONTRA EL COMANDANT GIL CABRERA

L'auditor de guerra, en rebre, ahir al migdia, del jutge senyor Urrutia, la sentència que havia dissentit i fall del consell de guerra contra el comandant d'assalt Humbert Gil Cabrera de la pena de sis mesos i un dia que li fou imposada.

ACCIO CIUDADANA CONTRA LA PORNOGRAFIA

Grups d'Acció Ciudadana practican diversos registres domiciliaris i s'incutaren de literatura considerada com a pornogràfica.

DETECCIO

Ahir fou detingut per la policia el militant del B. O. C., Llibert Estarús.

DILIGENCIES JUDICIALS

Ahir, els diferents jutges militars estigueren a la presó i als vaixells «Uruguay» i «Argentina», per tal de rebre declaracions i practicar diligències amb motiu dels sumaris en curs.

IZQUIERDA REPUBLICANA NO S'ADHERI AL MOVIMENT DEL 6 D'OCTUBRE

Davant del magistrat senyor Leca, el fiscal senyor Fernández Prieto i el secretari senyor Ferratres declararen els membres del Comitè d'Izquierda Republicana, senyors Ballvé, Ollé, Carretes i el notari senyor Berlin.

SUPPLICATORI PER A PROCESSAR EL SENYOR AIGUADER

L'auditor d'aquesta Comandancia Militar, coronel Ferrer, rebé ahir al vespre els periodistes i els manifestants que havien sortit cap a Madrid un propi portador del suplicatori per a processar el diputat a Corts Jaume Aiguader, demanat pel jutge senyor Bibiano.

DETENCIONS

Ahir, la policia efectuà la detenció de diversos elements segons sembla complicats en la preparació de

CONTRA UN TINET DE LA GUARDIA CIVIL

El coronel senyor Silveri Cañadas està practicant diligències contra el tinent cap de la caserna de la guàrdia civil de Solsona, per suposat delictes de passivitat en el comandament el dia dels successos.

ES AUTORIZAT EL CONSELL DE GUERRA CONTRA DIVERSOS PAISANS

S'ha autoritzat la vista i fall del consell de guerra contra Pérez Escudero, Joan Alcalde i Altres detinguts.

EL SUMARI CONTRA ELS GUARDIES URBANS

En el sumari que contra els guàrdies urbans que estan processats es següent pel jutge senyor Urrutia, ha estat prestat declaració l'inspector de policia senyor Ancho.

DEL CONSELL DE GUERRA CONTRA EL COMANDANT GIL CABRERA

L'auditor de guerra, en rebre, ahir al migdia, del jutge senyor Urrutia, la sentència que havia dissentit i fall del consell de guerra contra el comandant d'assalt Humbert Gil Cabrera de la pena de sis mesos i un dia que li fou imposada.

ACCIO CIUDADANA CONTRA LA PORNOGRAFIA

Grups d'Acció Ciudadana practican diversos registres domiciliaris i s'incutaren de literatura considerada com a pornogràfica.

DETECCIO

Ahir fou detingut per la policia el militant del B. O. C., Llibert Estarús.

DILIGENCIES JUDICIALS

Ahir, els diferents jutges militars estigueren a la presó i als vaixells «Uruguay» i «Argentina», per tal de rebre declaracions i practicar diligències amb motiu dels sumaris en curs.

IZQUIERDA REPUBLICANA NO S'ADHERI AL MOVIMENT DEL 6 D'OCTUBRE

Davant del magistrat senyor Leca, el fiscal senyor Fernández Prieto i el secretari senyor Ferratres declararen els membres del Comitè d'Izquierda Republicana, senyors Ballvé, Ollé, Carretes i el notari senyor Berlin.

SUPPLICATORI PER A PROCESSAR EL SENYOR AIGUADER

L'auditor d'aquesta Comandancia Militar, coronel Ferrer, rebé ahir al vespre els periodistes i els manifestants que havien sortit cap a Madrid un propi portador del suplicatori per a processar el diputat a Corts Jaume Aiguader, demanat pel jutge senyor Bibiano.

DETENCIONS

Ahir, la policia efectuà la detenció de diversos elements segons sembla complicats en la preparació de

PANTALEONI = GERMANS SASTRERIA PER A HOME I NENS ABRICS ELS MILLORS MODELS I PREUS PORTA FERRISSA, 13

MAS & ROCA CAMISERS 16 FONTANELLA 16 24 PORTAFERRISSA 26

Bigues de ferro noves VENEN BARBALES Garcia i Vidal Clot 1 al 9 Telefon 54988

Mercat d'Ocasions COMPRA VENDA I CANVI DE MOBLES RADIO PIANOS MAQUINES D'ESCRIBRE I CO SIR I TOTA MENA D'OBJECTES TOT D'OCCASIO GORTS, 414. VILAMAR, 34 Telefon 30422

COMPANIA TRASMEDITERRANEA Madrid, Passeig de la Castellana 14 - Barcelona, Via Laietana, 2. Línies ràpides regulars comercials i de correus entre tots els ports de la Península amb els de Bèlgica, Canaries, Nord d'Àfrica i Golf de Guinea.

32 llibres de qualitat, per 8'95 ptes. Molts d'aquests marquen 5 ptes.!! GASSO Five Ier (Fernando), 42

ANUNCIS PER PARAULES Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta Cada ratlla de més ... 0'30

LA MAR IL' AIRE. De Sant Lluís del Ròdon, amb càrrega general i de transit, el vaixell espanyol «Cabo Blanco»;

CAMISERIA Ferrer Batlles 36, Boqueria, 35 CAMISES, CORBALES, PLAMES, BATES, BATINS, ETC. GENERES DE PUNT D'HIVERN MITGES «FERRO», DE GARANTIA PREUS BARATISSIMS

LA SESSIÓ D'AHIR AL PARLAMENT DE LA REPUBLICA

La discussió del suplicatori -- que fou concedit -- contra Teodomiro Menéndez donà lloc a un interressant discurs del senyor Lara. -- Acabà a discussió del Reglament de la Cambra i el debat polític en el que intervingueren, entre a tres, Martínez Barrio i Gil Robles

La guerra del Chaco

ELS BOLIVIANES TRENQUEN EL SETGE DELS PARAGUAIANS

La Paz, 20. -- L'Ait Comandament informa que les tropes bolivianes han trencat el setge que mantenien als paraguaians als quals han causat més de tres mil baixes.

HONORS DE LA GUERRA

Asunción, 20. -- Hom creu que les tropes del Paraguai estan preparant un atac contra Cañada Strongest per tal de tenir el camí lliure en l'avanzament de l'aprovisionament dels bolivians a Villamontes.

Notícies procedents del front descriuen els resultats dels combats lluitats en el curs de vuit mesos (30 de juliol al 15 d'agost) aquests combats, existint grans fossos oberts pels camillers i que contenen restes humanes que són impossibles d'identificar. Un sacerdot assisteix enterraments.

Els paraguaians es manifesten més i més decidits en la defensa dels bolivians, que sembla ser tan bon com l'utilitzat per les tropes alemanyes durant la Gran Guerra, i que per l'evacuació sense baixes. Les tropes paraguaianes han trobat deu mil metres de l'altra, amb trinxeres de comunicació entre elles i passadissos subterrànies. Cada cent metres hi havia una emplaçada una metralladora, protegida per una barricada.

Durant els mesos de juliol i agost darrers, els paraguaians es llançaren repetidament a l'assalt, però sense èxit, i tingueren moltes baixes. Els bolivians havien estat ocupat pels lluitants fins a Villamontes, que es troba a uns 200 quilòmetres al Nord-oest dels paraguaians. Els paraguaians, comparativament, fàcil de defensar, si bé els paraguaians diuen que han capturat bastants canons, municions i canions amb una cosa d'incultura, l'acció de l'enemic.

Afirmen també que el general Estigarribia, amb tot i haver estat educat a l'Escola de Saint-Cyr, féu que els bolivians comessin una equivocació fatal en les operacions al centre, on la setmana passada havien pres posicions.

ELS UNS ATACAVEN PER L'ALTRE

PER LA TROPA TOTS GUANYAVEN I PERDIEN

Buenos Aires, 20. -- Segons els escritors militars argentins la situació dels beligerents del Chaco era la següent: Hi havia dues ofensives: una dels paraguaians a la Cañada el Carmen a pocs quilòmetres de Ballivián, Guachalla, D'Orvigny i Creoux. Enemics un exercit bolivià format també per uns 12.000 homes al comandament del coronel Lora atacaren el camp amb un moviment envoltant contra la primera i vuitena divisió paraguaianes -- considerades com les millors tropes del Paraguai -- al comandament del coronel Franco. Puc dir un exercit bolivià de 12.000 homes al Nord de la Cañada el Carmen, i aquesta cañada es troba a 19 quilòmetres de Ballivián. Els bolivians obtingueren el primer èxit la setmana passada, i següent para els paraguaians, que van avançar els paraguaians, destruint importants contingents d'homes. Els paraguaians respongueren a la victòria boliviana amb avanç a la Cañada el Carmen, i anuncien que les operacions de la batalla de l'altre costat de la Cañada el Carmen, no han tingut l'avanz dels paraguaians.

Es destaca que en l'actualitat el que pretenen, els dos exercits beligerents és el domini absolut del camp, i que els paraguaians no han aconseguit en aquestes darreres accions sinó fer variar el centre de gravetat de les operacions, sense que denunci cap crebament sensible per als bolivians.

Es jutja que la concentració d'homes que ha realitzat Bolívia, amb l'abandonament de Ballivián obligarà el Paraguai a nous esforços, emprant novament la tàctica d'allunyar el seu adversari de les seves bases, momentàniament abandonant posicions.

El pla general de les operacions al Chaco ha variat en absolut. Amb dos exercits han experimentat un canvi de fronts, que perllongarà la guerra per molt temps més, ja que els exercits estan disposats a nous atacs crífics. Hom assegura que la batalla decisiva entre bolivians i paraguaians es lluitarà al sector Carandaití-Piucubá.

El rei Carol de Romania sofreix un accident d'automòbil

Bucarest, 20. -- En una topada d'automòbil ocorreguda a Calea Victoriei, un dels carrers més concorreguts de Bucarest, ha resultat amb importants avaries l'automòbil del rei Carol. L'habilitat del xofer ha salvat, indubtablement, la vida del monarca.

En el moment que es produí l'accident, el carrer estava materialment ocupat pel trànsit, i l'automòbil responsable de l'accident, el qual sortí sense tenir en compte els senyals del tràfic, i topà amb el cotxe real amb una velocitat tal, que els testimonis del succeït tingueren l'impressió que es tractava d'un atemptat contra el sobirà.

La multitud volia penjar l'automòbil causant del succeït. Gràcies a la ràpida i energica intervenció de la policia, pogué escapar-se d'això l'automòbil. Ha estat oberta una informació, ja que la qual ha pogut comprovar-se que el causant de l'accident no duia cap intenció criminal.

Un viatge del senyor Pita Romero

Lisboa, 20. -- Ha estat a Lisboa l'ex-ministre d'Espanya senyor Pita Romero, el qual va a Colòmbia, visitant un germà que estudia al col·legi dels PP. Jesuïtes.

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

Les eleccions de Danzic

Danzic, 20. -- Amb motiu del resultat de les eleccions del diumenge passat, el cap del partit nacional-socialista, el doctor Forster, ha pronunciat un discurs dirigit als electors de l'Estat Lliure de Danzic, en el qual agraeix el vot de confiança emès per ells i promet dedicar, com fins ara etots els esforços del partit nacional-socialista, a aconseguir el benestar dels ciutadans de Danzic.

LA PREMSA ALEMANYA DONA UN VALOR SIMPTOMATIC A LES ELECCIONS

Berlín, 20. -- El triomf dels nacional-socialistes en les eleccions municipals i cantonals de Danzic, és objecte de vists comentaris en els diaris alemanys.

Com és sabut, en les eleccions per als consells de districte, els nacional-socialistes han obtingut les quatre cinquantès parts dels vots emesos. En les eleccions comunals, el partit obtingué el 92 per cent, superant, per tant, el triomf obtingut en les eleccions del mes de maig de l'any passat, amb motiu de la renovació de la Dieta.

Els diaris alemanys declaren unànimement que aquest resultat és notable per diversos conceptes. Especialment, els diaris desmenten les afirmacions de l'oposició dient que el nacional-socialisme estava retrocedint a l'Estat Lliure de Danzic.

Per altra part, té molta més importància, ja que tots els vots han estat emesos espontàniament, diuen els diaris alemanys -- sota el control de la Societat de Nacions, i fora de l'esfera d'influència del Reich.

Els diaris diuen que els partits de l'oposició han tingut un facultat d'utilitzar tots els mitjans de propaganda.

La premsa alemanya atribueix gran importància al fet que els dificultats econòmiques, especialment sensible a Danzic, a causa de les restriccions de l'Estat Lliure, no s'han debilitat l'autoritat de l'actual Govern, sinó que han contribuït a reforçar-la, perquè la població ha comprès que precisament els temps crífics exigeixen un Govern unforme i conscient.

Un altre punt de l'opinió dels diferents diaris alemanys, és el consuetud el fet que malgrat l'apassionada lluita electoral, no hi han hagut incidents de cap mena.

Els diaris estableixen comparacions amb el plebiscit de Danzic, i amb el plebiscit de Saar, la població del qual no és menys pacífica que la de Danzic, i que el dia 13 de gener «no es pronunciarà a favor de cap partit, sinó que decidirà solament la seva sort».

El plebiscit que les eleccions a Danzic, el plebiscit en territori del Saar es trobarà posat sota el control de la Societat de Nacions. Els diaris afegeixen que a ambdós territoris decidex exclusivament, la voluntat dels seus habitants.

Les eleccions a l'Estat Lliure de Danzic acaba dient que la premsa alemanya -- té, doncs, un significat simptomàtic, i no hi ha el més petit dubte, com fins ara, que el dia 13 de gener, el resultat del plebiscit del Saar serà igual que a Danzic.

L'assemblea de la Societat de Nacions

Ginebra, 20. -- A les 4 d'aquesta tarda ha tingut lloc la inauguració de la sessió extraordinària de l'Assemblea de la Societat de Nacions. Les tribunes públiques i de Premsa estaven totalment ocupades.

El tema a tractar en aquesta reunió extraordinària és, com és sabut, la guerra del Chaco.

Laval, ministre d'Afers Estrangers de França, ha assistit, per primera vegada, a les sessions de la Societat de Nacions. Ha pronunciat el discurs d'obertura, el delegat texec, senyor Benes, el qual ha fet l'elogi del rei Alexandre de Iugoslàvia. Ha dit que havia marcat un gran home en la guerra i en la pau, que havia tingut la glòria d'haver unificat el seu país, i que en ésser víctima de l'atemptat de Marsella, iniciava nous treballs a favor dels seus ideals de pau. Diu que el rei Alexandre morí al camp de batalla de la pau.

S'esten també en elogis sobre la personalitat de M. Barthou, mort també a Marsella.

Després, el ministre d'Afers Estrangers de França, ha donat les gràcies a Benes, per l'elogi que acabava de fer del difunt sobirà.

Laval, després de fer també l'elogi del rei Alexandre, diu que en defensa d'un braç caixer que morí en defensa de la pau, parla de l'època de Barthou, de la qual diu que seria el continuador. Promet sovintament als representants de les altres nacions, que treballarà amb lealtat, amb ells, per tal d'assegurar el triomf de la pau.

Acte seguit, Benes fa un resum dels discursos, i obra la discussió de la qüestió del Chaco.

Benes ha declarat que han d'acabar les hostilitats entre Bolívia i Paraguai, per tal que les negociacions que puguin iniciar-se no es vegin coaccionades.

Ha fet una emocionant crida a ambdós països contentents de l'Amèrica del Sud, per tal que s'apropin a l'actual sessió per a posar punt final al seu problema, tot iniciant gestions pacífiques per a la seva solució.

En acabar, el senyor Benes ha pronunciat unes paraules de benivolença al representant de l'Ecuador, no membre de la Societat de Nacions.

EL RECLAMAMENT DE LA CAMBRA

Continua la discussió sobre el projecte de llei de Reglament de la Cambra.

El senyor GIL ROBLES, president de la Comissió, es refereix a un vot particular del senyor Valiente, en el qual es demana que els diputats que no assisteixen a les sessions no cobrin les dietes corresponents als dies en què no concorren. Diu que no hi ha precedents en altres reglaments d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

EL RECLAMAMENT DE LA CAMBRA

Continua la discussió sobre el projecte de llei de Reglament de la Cambra.

El senyor GIL ROBLES, president de la Comissió, es refereix a un vot particular del senyor Valiente, en el qual es demana que els diputats que no assisteixen a les sessions no cobrin les dietes corresponents als dies en què no concorren. Diu que no hi ha precedents en altres reglaments d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

EL RECLAMAMENT DE LA CAMBRA

Continua la discussió sobre el projecte de llei de Reglament de la Cambra.

El senyor GIL ROBLES, president de la Comissió, es refereix a un vot particular del senyor Valiente, en el qual es demana que els diputats que no assisteixen a les sessions no cobrin les dietes corresponents als dies en què no concorren. Diu que no hi ha precedents en altres reglaments d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

EL RECLAMAMENT DE LA CAMBRA

Continua la discussió sobre el projecte de llei de Reglament de la Cambra.

El senyor GIL ROBLES, president de la Comissió, es refereix a un vot particular del senyor Valiente, en el qual es demana que els diputats que no assisteixen a les sessions no cobrin les dietes corresponents als dies en què no concorren. Diu que no hi ha precedents en altres reglaments d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les sancions. Prenen seient al banc blau els ministres de Justícia i Governació.

Acaba demanant al senyor Valiente que retiri el seu vot particular.

El senyor IGLESIAS (Emiliano), protesta contra la reducció de les dietes dels diputats que es fixa en el vot particular del senyor Valiente i manifesta que així mermetaria la sobria dels diputats, que no han estat elegits solament d'altres països estrangers, i el qual, més, senyala l'obligatorietat d'assistir a les sessions, però no senyala les

